

Forslag til folketingsbeslutning om en national strategi for bekæmpelse af uligheden i sundheden.

(Beslutningsforslag nr. B 36).

Medlemmer af Folketinget Mette Frederiksen (S), Martin Lidegaard (RV), Villy Søvndal (SF) og Line Barfod (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til socialministeren, undervisningsministeren og familie- og forbrugerministeren:

»Hvilke konkrete initiativer vil regeringen tage for at skabe lige muligheder for børn?«
(Forespørgsel nr. F 20).

Samtykke til behandling

Formanden:

Ved en teknisk fejl er spørgsmål nr. S 686 ikke opført på Folketingets dagsorden for mødet i dag.

Spørgsmålet kan kun med Tingets samtykke besvares i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (*Op-hold*). Det er givet.

Spørgsmålet vil blive besvaret som nr. 12.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 816

1) Til statsministeren af:

Jens Peter Vernerse (S):

»Finder statsministeren det troværdigt, at Venstre påstår at ville afvikle landbrugsstøtten, når 27 af Venstres 98 topkandidater i kommunalvalget samlet har fået over 37 mio. kr. i landbrugsstøtte og andre fødevarerestøtteordninger i perioden 2000-2004?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Ekstra Bladets behandling af sagen af 8. november 2005.

Jens Peter Vernerse (S):

Jeg har stillet spørgsmålet, fordi det jo i den offentlige debat har været fremme, hvor store tilskud der bliver givet via EU til dansk landbrug. Det er jo en meget, meget stor del af det kontingent, vi indbetaler, der går tilbage til det erhverv.

Nogle af modtagerne siger, at de ikke kan klare sig uden hjælp, og derfor spørger jeg, da det jo absolut er ledende Venstrefolk, der får den støtte, om det nu også virker troværdigt, at Venstre samtidig vil afvikle støtten. Man kan jo næppe forestille sig, at de, der siger, at de ikke kan klare sig uden, vil bidrage til afviklingen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne slå fast, at regeringen arbejder for en afvikling af den direkte støtte til landbruget; regeringen arbejder for en yderligere markedsorientering af EU's landbrugspolitik. Men så vil jeg også samtidig gøre det klart, at jeg ikke finder det odiøst, at danske landmænd, i øvrigt helt uanset deres politiske observans, søger om landbrugsstøtte i henhold til gældende EU-regler.

Jens Peter Vernerse (S):

Nej, men spørgsmålet gik jo heller ikke på, hvorvidt det er odiøst, at man søger tilskud efter gældende regler, spørgsmålet gik på, hvorvidt det nu også virkelig virker troværdigt, at statsministeren siger, at man arbejder for en afvikling, når så mange ledende Venstrefolk siger, at de ikke kan klare sig uden. Det er jo det, der er problemet. Så får man i hvert fald den opfattelse, at der vil være stærke kræfter i Venstre, der arbejder den modsatte vej.

Vi har jo også set indtil nu, at i det omfang man har fået en reduktion – hvis man i øvrigt har det, det kan der godt være lidt tvivl om – har regeringen omgående kompenseret ved at nedsætte jordskatterne. Så noget tyder jo på, at regeringen faktisk fortsat ønsker disse store tilskud.

KL 13.10

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er fuldstændig ubegribeligt, hvad der er hr. Jens Peter Vernerse's ærinde med det her ret usaglige spørgsmål.

Her forleden var der en forespørgselsdebat i Folketinget om de internationale frihandelsforhandlinger, og herom var der bred enighed i Folketinget; hr. Jens Peter Vernersens parti stemte sammen med os for en vedtagelse, der siger, at der skal gennemføres reformer af landbrugspolitikken. Så jeg forstår slet ikke, hvad det er for et ærinde, hr. Jens Peter Vernersen er ude i.

Jens Peter Vernersen (S):

Det er muligt, at statsministeren ikke forstår det – nu blev det jo også sent i nat – men jeg synes sådan set, det er et ret enkelt spørgsmål.

Man har mange ledende Venstrefolk, der får millionbeløb i støtte årligt, og har man 500 ha, er det jo altså faktisk et sådant beløb, man får, og der er ikke noget som helst, der tyder på, at disse ledende folk – det er jo ikke bare to-tre stykker, det er åbenbart 30-40 af Venstres ledende folk her ved kommunalvalget, der har fået disse store støttebeløb – vil give afkald på det, i og med at de siger, at de ikke kan klare sig uden. Det er sådan set det, jeg godt synes statsministeren kunne forholde sig til.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det står mere og mere uklart, hvad det egentlig er, hr. Jens Peter Vernersen vil med sit spørgsmål. Jeg kan bare sige til hr. Jens Peter Vernersen, at min holdning til landbrugsstøtten, regeringens holdning til landbrugsstøtten er fuldstændig upåvirket af, hvem der måtte modtage landbrugsstøtte efter gældende regler.

Jeg går ud fra, at hr. Jens Peter Vernersen er enig med mig i, at så længe der gælder et EU-regelsæt, ville det da være tossegod naivitet, hvis danskere, der har ret til at modtage den støtte, så ikke søger den. Det kan man da godt gøre, samtidig med at man arbejder for at få den afviklet, vel at mærke afviklet, så der gælder ens regler for alle. Jeg går ud fra, at hr. Jens Peter Vernersen er enig med mig i, at det er at varetage danske interesser.

Jens Peter Vernersen (S):

Det var jo heller ikke det, der var spørgsmålet, altså hvorvidt man skulle følge de gældende regler. Det var et spørgsmål om, hvorvidt man nu også aktivt for fuld fart arbejder på afviklingen.

Når statsministeren siger, at regeringen arbejder for en afvikling og en større markedsorientering, er der jo mange, der så spørger sig selv: Jamen hvornår sker der rent faktisk noget? Er det

ikke stort set en gratis omgang, når man ved, at der er så mange stærke kræfter i Europa, der ikke vil afvikle noget som helst på det her område?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Jens Peter Vernersen ved jo lige så godt som jeg, at ansvaret for EU's landbrugspolitik ligger i EU, for det er en fælles landbrugspolitik. Og mulighederne for at komme igennem med reformer er, at vi kan blive enige i EU-kredsen, og der ved hr. Jens Peter Vernersen godt, at den danske regering ihærdigt arbejder for at få reformer af EU's landbrugspolitik.

For så vidt angår det globale plan, er det inden for rammerne af WTO, at forhandlingerne finder sted, og der er det EU, der forhandler på EU-landenes vegne. Alt det ved hr. Jens Peter Vernersen godt, og hr. Jens Peter Vernersen ved også godt, at den danske regerings linje både i EU-sammenhæng og i øvrigt på globalt niveau er, at vi skal have mest mulig frihandel, at vi skal have fjernet forvridende støtteordninger, også til landbruget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 910

2) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Carsten Hansen (S):

»Hvilke tiltag agter regeringen at tage for at sikre, at situationen i Nordjylland med mange uforbrugte socialfondsmidler, der var tiltænkt de fyrede medarbejdere ved virksomhedslukninger, ikke gentager sig på Fyn på grund af stive regler hos AF (den såkaldte 50-50-regel, der betyder, at det er uhyre vanskeligt for AF at visitere ledige til Mål 3-projekter, selv om projekterne ikke belaster AF's økonomi, fordi visiteringen tæller med i AF's redskabssammensætning), vil regeringen kort sagt sætte mennesker i fokus frem for stive regler?«

Skriftlig begrundelse

Efter at beskæftigelsesministeren blankt har afvist at sende flere penge til de fyrede slagteriarbejdere på Danish Crown i Odense, lovede økonomi- og erhvervsministeren, at de fyrede slagteriarbejdere skulle omskoles for millioner via midler fra EU's socialfond. Ministerens løfte kan

dog vise sig at være et tomt løfte, idet erfaringer fra Nordjylland, hvor man jo har prøvet turen med store løfter fra regeringen, når virksomheder lukker, viser, at man ikke har kunnet bruge de mange midler fra EU's socialfond til deres formål og en stor del af disse står ubrugte hen på grund af stive regler i AF-systemet.

På baggrund af denne udmelding har slagteriarbejderne og medarbejdere fra Fyns Amt og AOF i disse timer sendt en ansøgning til EU's socialfonds Mål 3-midler. I brev dateret den 2. november 2005 skriver Nordjyllands amtsborgmester, Orla Hav, til ministeren, at »aktiveringsreglerne gør det uhyre vanskeligt at anvende socialfondsmidler i forhold til ledige med under 1 års ledighed. AF må som udgangspunkt ikke give ledige uddannelse i det første ledighedsår. Det betyder, at amtet har meget vanskeligt ved at bringe den Mål 3-pulje i anvendelse, som netop sigter mod ledige med under 1 års ledighed, fordi forudsætningen er, at AF visiterer ledige til Mål 3-projekterne. Generelt betyder 50-50-reglen, at det er uhyre vanskeligt for AF at forpligte sig til at visiterer ledige til Mål 3-projekter, uagtet at projekterne ikke belaster AF's egen økonomi, fordi visiteringen tæller med i AF's redskabssammensætning«.

Carsten Hansen (S):

Jeg tror, jeg har dagens længste spørgsmål her.

Økonomi- og erhvervsministeren var på forsidens af de lokale medier med et løfte om millioner til de fynske slagteriarbejdere – det drejer sig om 900 mennesker – der er blevet fyret. Så viser det sig, at han den 2. november har modtaget et brev fra Nordjyllands amtsborgmester, Orla Hav, om, at en stor del af de her midler står ubrugte hen på grund af stive regler.

Det, der jo er vigtigt at få at vide, er, om regeringen snakker sammen om det spørgsmål – jeg skal oplyse, at beskæftigelsesministeren i sidste uge afviste at ændre på reglerne – således at de her midler ikke risikerer at stå ubrugte hen, når nu økonomi- og erhvervsministeren har lovet de mange millioner til de fynske slagteriarbejdere.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Man kan høre på hr. Carsten Hansens spørgsmål, at Socialdemokraterne går mere op i systemer, end de går op i mennesker. Det interessante i denne her sag er nemlig ikke systemerne, det interessante er, om vi får givet den nødvendige

hjælp, der gør, at den enkelte kan komme videre på arbejdsmarkedet.

Hvad var behovet i Nordjylland, da Danish Crown lukkede slagteriet? Der var altså 444 mennesker, der havde brug for akut hjælp. AF har sat resolut ind både med information, vejledning om job, udstationerede AF-konsulenter på virksomheden. Som spørgeren også burde vide, er det jo i dag en kendsgerning, at blot et halvt år efter lukningen i Nordjylland er 364 medarbejdere i gang med et job, andre er under uddannelse eller har valgt at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet.

Kl. 13.15

Det kan godt være, at der ikke er særlig mange socialfondsmidler i brug, men det er jo netop, fordi man skal holde det gældende regelsæt, så jeg kan slet ikke genkende det, hr. Carsten Hansen nu prøver at skabe en myte om, nemlig at der skulle mangle penge til dem, der står uden arbejde, eller at regeringen ikke skulle dække de menneskelige behov, der er i en sådan sag.

På Fyn samarbejder AF allerede tæt med Danish Crown og AOF i Odense, og Danish Crown vil gennemføre en tidlig indsats for 8,5 mio. kr., hvor de bl.a. har søgt socialfonden om penge. Vi har faktisk iværksat en hasteprocedure, og jeg har sagt, at når der sker afskedigelser i en sådan størrelsesorden, er det noget, regeringen tager alvorligt. Jeg ved, at der efterfølgende er spørgsmål om det til beskæftigelsesministeren. Men vi har selvfølgelig sagt, at vi vil se på det med alvor, når der kommer en ansøgning fra Fyns Amt, AOF og Danish Crown om nogle socialfondsmidler. Så er der jo et helt specifikt regelsæt for, hvad socialfondsmidlerne kan bruges til.

Carsten Hansen (S):

Jeg glæder mig ligesom økonomi- og erhvervsministeren over, at der er midler. Problemet i Nordjylland har været, at man ikke har kunnet bruge alle de socialfondsmidler, der er givet. Der står faktisk 24 mio. kr., som ikke har kunnet bruges i det første ledighedsår på grund af stive interne regler i AF-systemet, hvor man har den såkaldte 50-50-regel. I sidste uge nægtede beskæftigelsesministeren at lave om på disse regler, så de kunne få yderligere omskoling og kvalificering og bruge af de midler, som økonomi- og erhvervsministeren nu opfordrer slagteriarbejderne til at søge.

Så er det bare, jeg siger: Det er da fuldstændig tåbeligt, at et internt regelsæt, som regeringen i

øvrigt selv har skabt, risikerer at forhindre, at man kan yde den optimale indsats for de her mennesker i det første ledighedsår.

Derfor spørger jeg: Er regeringen villig til at ophæve 50-50-reglen i forhold til socialfonds-midler? Det håber jeg da at økonomi- og erhvervsministeren snakker med beskæftigelsesministeren om. Det vil da være brandærgeligt, hvis der om et år er 4 mio. kr., der er uforbrugte, og der er slagteriarbejdere, som venter på uddannelse og omskoling.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg synes, at det må være interessant for dem, der sidder og hører på denne debat, for jeg vil gerne erindre om, at sigtet med, at uddannelsesandelen kun udgør 50 pct. af den samlede aktivering, faktisk var gældende under den tidligere SR-regering og før »Flere i arbejde«. Derfor kan det jo egentlig undre, at Socialdemokraterne mener, at der er tale om et problem.

Jeg synes ikke, at vi skal tale om systemer. Jeg synes, at vi skal tale om de mennesker, der står over for at miste deres job: Har vi nu de ressourcer til rådighed, der skal til for at skabe et job til dem? Det er det, det går ud på.

Beskæftigelsesministeren vil efterfølgende specifikt svare på det om systemerne. Jeg må henholde mig til, at regeringen tager det alvorligt, når godt 900 mennesker mister deres arbejde. Vi er opmærksomme på, at der er nogle puljer. Vi har også i finansloven forlænget de muligheder, der er på uddannelsesområdet.

Jeg synes, at vi skal se på de mennesker, det går ud over, i stedet for at diskutere nogle systemer, som egentlig også var gældende under den tidligere regering.

Carsten Hansen (S):

Nu kan man ikke forlange, at økonomi- og erhvervsministeren skal vide alting, men han har dog været med til at afskaffe varslingspuljerne, hvor man kunne sætte ind i opsigelsesperioden i det første ledighedsår.

I dag viser det sig gennem henvendelser fra flere steder, som har fået socialfondsmidler, at de ikke kan bruge midlerne. Så er det bare, jeg spørger: Er det ikke brandærgeligt, at de ikke kan bruge de skillinger, som vi alle sammen er enige om at der er behov for, og som økonomi- og erhvervsministeren har opfordret dem til at søge og har givet en særlig behandling igennem

systemet? De midler kan altså ikke bruges på Fyn og andre steder. AF-systemet har nogle stive regler, der betyder, at midlerne ikke kan bruges. Er det ikke ærgerligt?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan jo godt gentage, hvad der er sket med de afskedigede slagteriarbejdere i Nordjylland, nemlig at det går godt med at få dem i arbejde og det oven i købet i et område, hvor arbejdsløsheden er højere, end den er på Fyn.

Så kan vi i dag sige tillykke til hinanden, for nu har Odense fået en ny borgmester, der har sat væksten på dagsordenen for de næste 4 år. Det glæder vi os over.

Men tilbage til spørgsmålet. Det er jo ikke et spørgsmål om, hvilke kasser pengene kommer fra. Det interessante er jo, om vi dækker de behov, som de ledige har. Når der er begrænsninger med hensyn til, hvad pengene fra socialfonden kan bruges til, så skyldes det jo, at midlerne fra socialfonden ikke må erstatte den nationale indsats. EU-midlerne skal supplere og styrke den nationale indsats, og der er jo bl.a. pjecer fra Erhvervs- og Byggestyrelsen, der fortæller, hvordan man håndterer det.

Kl. 13.20

Formanden:

Så er det hr. Carsten Hansen for et sidste spørgsmål.

Carsten Hansen (S):

Nu har vi jo et forlig med regeringen, »Flere i arbejde«, hvori der står, at der er et frit redskabsvalg. 50-50-reglen er jo indført af regeringen administrativt, og derfor kan den også ophæves igen.

Jeg forstår ikke, hvorfor socialfondsmidlerne skal ind i det her. Jeg synes, at økonomi- og erhvervsministerens svar er helt hen i vejret. Vi er alle sammen enige om, at der er behov for en ekstraordinær indsats, og vi er enige om, at midlerne selvfølgelig skal bruges, når de nu bliver punktet igennem systemet. Er det så ikke underligt, at stive regler risikerer at stå i vejen for dette?

Derfor spørger jeg en gang til: Vil regeringen ikke tage initiativ til, at de midler, der er afsat gennem socialfonden, kan bruges aktivt ved at fjerne barriererne? Altså mennesker frem for stive regler.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg har sagt, at det er en alvorlig sag, når så mange mennesker på Danish Crown mister deres arbejde. Jeg har sagt, at såfremt der ikke er midler til den indsats, som arbejdsformidlingen kører, vil regeringen være villig til at se på sagen en gang til.

Derudover er der så mulighed for at søge socialfondsmidler, og her har jeg sagt, at når det er en sag i den størrelsesorden med så mange arbejdsløse, som der kommer ud af fyringerne på Danish Crown, er vi klar til at se positivt på det.

Det har jo så betydet, at Fyns Amt, AF og Danish Crown har indsendt en ansøgning. Den ansøgning vurderer vi i en hasteprocedure, og vi ser meget velvilligt på den. Og så må vi se, hvordan sagen udvikler sig i det fynske. Vi har hele tiden sagt, at det er en alvorlig sag. Det er menneskene før systemerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 911

3) Til beskæftigelsesministeren af:

Carsten Hansen (S):

»Vil ministeren redegøre for, om der er uforbrugte midler i AF-systemet på Fyn, og om der eventuelt er barrierer for, at disse midler kan bruges til omskoling og opkvalificering af ledige i afskedigelsesperioden og i det første ledighedsår?«

Skriftlig begrundelse

Det viser sig, at der er sket en reduktion i antallet af arbejdspladser på over 1.000 inden for det sidste år på Fyn, og vi står over for mindst 1.400 mennesker, der vil miste deres arbejde i løbet af det næste halve år ifølge de kendte udmeldinger fra det fynske erhvervsliv. Derfor er der hårdt brug for en ekstra indsats over for disse mennesker, der mister deres job.

Carsten Hansen (S):

Det er dejligt at vide, at der var et tilsagn fra økonomi- og erhvervsministeren om mennesker før systemer. Det vil jeg glæde mig over.

I forhold til spørgsmålet til beskæftigelsesministeren vil jeg sige, at det hvert år viser sig, at der er uforbrugte midler i AF-systemet, og på

Fyn har man i forhold til den såkaldte 50-50-regel en 55-45-procents-regel.

Det viser sig gennem de udmeldinger, de fynske virksomheder er kommet med, at inden for det næste halve år vil ca. 1.400 blive fyret. Det er jo ikke kun Danish Crown, der mister arbejdspladser; det sker også på andre arbejdspladser, f.eks. Electrolux.

Jeg vil høre, om beskæftigelsesministeren vil være med til at se bort fra disse stive regler, således at de uforbrugte midler på Fyn kan indgå til omskoling og opkvalificering af folk, der bliver ledige inden for det næste halve år.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan oplyse, at AF-Fyn ifølge mine seneste oplysninger fortsat har en mindre bevillingsmulighed i 2005, der umiddelbart kan bruges til f.eks. omskoling og opkvalificering i opsigelsesperioden.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke afsættes øremærkede beløb til den enkelte varsling. Det er alt for tungt og alt for bureaukratisk. AF-regionerne har derfor selv inden for deres generelle bevilling til aktiveringsindsatsen mulighed for at afsætte midler til varsling.

Når vi taler om omskoling og opkvalificering, kan AF i opsigelsesperioden tilbyde dels 2 ugers jobsøgningskursus, dels op til 8 ugers uddannelse, hvis det sker inden for områder med mangel på eller forventet mangel på arbejdskraft. Disse tilbud kan kombineres med de normale efteruddannelsesmuligheder for beskæftigede, der findes inden for voksenerhvervsuddannelsesområdet, VEU-området.

Hvis man efter opsigelsesperioden stadig ikke har fundet job, kan AF give tilbud om vejledning og opkvalificering i op til 6 uger i den første ledighedsperiode, og dertil kommer muligheden for 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Hvis man kombinerer de to tilbud, vil man kunne gennemføre 12 ugers uddannelse. Det betyder, at der f.eks. er mulighed for at gennemføre alle AMU-uddannelser inden for det første ledighedsår.

Hertil kommer den særlige pulje til vejledning og opkvalificering i op til 1 år til nylidige under hensyn til den enkeltes og arbejdsmarkedets behov. Og den ordning er netop i forbindelse med finanslovaftalen blevet forlænget.

Der er selvfølgelig ikke tale om et tagselv-bord, men jeg vil naturligvis se på mulighederne for en merbevilling til AF-Fyn, når der er skabt

overblik over uddannelsesbehovet hos de op-sagte medarbejdere, hvis det viser sig, at AF-Fyn mangler penge til varslingsindsatsen.

Kl. 13.25

Carsten Hansen (S):

Vi havde jo også en tur om det i salen i sidste uge, så jeg kan spørge: Hvornår regner ministeren med at se på det, og hvornår har han et overblik?

Det andet, jeg vil spørge om, er, at der ifølge det oplyste til mig skulle være uforbrugte midler på Fyn. Ministeren nævnte et mindre beløb, men jeg har hørt, at det er 16 mio. kr. Det vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte. Og er ministeren i givet fald villig til med de mange varslede fyringer, der nu kommer på Fyn – det er ca. 1.400 medarbejdere inden for det næste halve år – fordi virksomheder lukker og flytter til udlandet, at ophæve den såkaldte 50-50-regel, som jo på Fyn er 45-55?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg agerer jo, når jeg får en indberetning fra regionen og fra AF om de her spørgsmål.

Det er rigtigt, at vi diskuterede det i sidste uge, hvor AF var ved at kortlægge, hvornår de pågældende fratræder, hvilke kvalifikationer de har, og hvad deres behov for og ønsker om omskoling og efteruddannelse er.

Jeg vil godt bare for historiens skyld fremhæve, at det spørgsmål, vi diskuterer om en uddannelsesandel på 50 pct. – altså 50 pct. i forhold til den samlede aktivering – også var gældende under den tidligere SR-regering. Jeg har et par gange hørt, at hr. Carsten Hansen har sagt noget andet, men det fremgår af finanslovene for 2001 og 2002 at:

I budgetteringsgrundlaget for finansloven for 2001-2002 er der forudsat en gradvis ændring af redskabssammensætningen, således at anvendelsen af jobtræning, der generelt har en høj effekt, øges. Denne ændring af redskabssammensætningen forudsættes fortsat i 2002-2003 med sigte på en ligelig andel mellem uddannelse og de øvrige redskaber i aktiveringsindsatsen.

Det er også et mål, som den nuværende regering siden har forfulgt.

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt bede beskæftigelsesministeren bekræfte, at den fælles aftale, vi lavede om »Flere i arbejde«, siger, at der er frit redskabsvalg.

Det andet, jeg vil spørge om, er: Er det ikke ærgerligt at se på, at AF-region Fyn sender midler tilbage til ministeren, samtidig med at man står med en række medarbejdere, der ikke kan blive opkvalificeret eller omskoleet?

Derfor vil jeg høre ministeren: Hvis det kan påvises, at der er behov for de her midler, er ministeren så villig til at slække på 45-55-reglen, når vi nu ser, at der faktisk er virksomheder, der har varslet, at ca. 1.400 medarbejdere inden for det næste halve år vil blive fyret på de større virksomheder på Fyn?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jo, men jeg skal bare agere på grundlag af ønsker, indberetninger, beskrivelser og opfordringer, som kommer fra det regionale arbejdsmarkedsråd, der kan forklare mig, hvad behovene er, og hvilke muligheder man har for at finansiere det af egne midler, og så skal vi nok se på, hvordan vi kan løse den situation. Det har vi jo gjort i Nordjylland i forbindelse med de store virksomhedslukninger deroppe, og det vil vi naturligtvis også gøre i andre egne af landet.

Må jeg så godt sige, at det også er ret vigtigt, at vi har det redskab, at man kan sende folk ud med løntilskud. Det er derfor, det er så vigtigt at finde den balance med de ca. 50 pct., som jo er målt på aktiviteten og ikke målt på økonomien. Det er meget vigtigt, at vi bevarer det redskab, at folk kan komme ud med løntilskud.

Formanden:

Så er det hr. Carsten Hansen for et sidste spørgsmål.

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt starte med at takke beskæftigelsesministeren for det klare tilsagn om, at hvis der kommer ønsker om og behov for de uforbrugte midler, vil han se på det, men at det kræver, at man handler i regionen. Jeg er vidende om, at den fynske arbejdsmarkedsregion skulle have skrevet til beskæftigelsesministeren. Det vil jeg godt bede beskæftigelsesministeren om at bekræfte.

Det andet er bare til oplysning for beskæftigelsesministeren: Vi havde en forholdsvis stor varslingspulje med over 50 mio. kr., som vi kunne sætte ind med ved virksomhedslukninger. Den er der ikke mere, og det gør jo, at 50-50-reglen bliver langt mere rigid, end den ville have været, når vi taler om de her mange varslede

lukninger. Derfor er det nødvendigt, at man udviser den nødvendige fleksibilitet.

Tilsagnet vil jeg gerne takke for og bede beskæftigelsesministeren om at bekræfte det andet her.

Kl. 13.30

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er rigtigt, at jeg har fået et brev fra formanden for Arbejdsmarkedsrådet på Fyn, og det vil naturligvis blive behandlet i Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Må jeg godt lige sige vedrørende det her mere religiøse spørgsmål, som hr. Carsten Hansen rejser om en særlig varslingspulje: Der har vi jo altså afskaffet bureaukratiet, så der er ingen pulje, der er ingen ting at søge om, det er bare at gå i gang. Jeg ved godt, at Socialdemokraterne elsker puljer og ordninger og særlige arrangementer, men det har vi altså afbureaukratiseret her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 561

4) Til transport- og energiministeren af:

Rasmus Prehn (S):

»Hvorfor omfatter DSB's WildCard-ordning ikke alle studerende?«

Skriftlig begrundelse

Er man mellem 16 og 26 år, kan man købe et DSB-WildCard, der giver indehaveren 25-50 pct. rabat på rejser i Danmark. Gennemsnitsalderen for færdiggørelse af studiet for henholdsvis en professionsbachelor og universitetskandidat er ca. 30 år. WildCard-ordningen gælder derfor ikke for en meget stor del af de studerende. Mange af de studerende på de lange og mellem-lange uddannelser kommer fra udkantsområderne. Disse studerende har meget brug for WildCard-ordningen, når de vil besøge familie og venner fra deres hjemegn. SU'en for en studerende på 27 år er ikke højere end for en på 25 år, derfor virker DSB's opdeling ikke rimelig. Heller ikke når man tager i betragtning, at mange 25-årige er færdiguddannede og tjener en god løn. Denne gruppe har ikke brug for rabatten, og det vil være mere rimeligt at gøre WildCard-ord-

ningen til en studierabat i stedet for en aldersrabat.

Rasmus Prehn (S):

Hos DSB har man en såkaldt WildCard-ordning, hvor unge mennesker i alderen fra 16 til 26 år kan få rabat på deres DSB-togrejser. Nu er det imidlertid sådan, at rigtig mange af de studerende, der er glade for at benytte sig af den her rabator-ning, først bliver færdige med deres uddannelse, når de er betydelig ældre end 26 år. Faktisk har vi en gennemsnitlig afslutningsalder på omkring 30 år i Danmark.

Derfor vil jeg gerne høre transportministeren, hvorfor den her WildCard-ordning ikke indbefatter alle studerende i stedet for kun unge i alderen 16-26 år.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg antager, at spørgsmålet er stillet til mig, fordi DSB hører under Transport- og Energiministeriet. Jeg vil dog for en ordens skyld gøre opmærksom på, at ungdomsrabatter kan ydes takket været det bloktilskud, som Socialministeriet yder til DSB.

DSB modtager årligt et beløb fra Socialministeriet med henblik på rabatter for særlige passagergrupper, jf. § 15.11.03 på finansloven. I 2005 var tilskuddet betalt af Socialministeriet 97,2 mio. kr., et stort beløb. En del af tilskuddet overføres til Arriva i medfør af kontrakten mellem Transport- og Energiministeriet og Arriva om drift af jernbanetrafikken i Midt- og Vestjylland.

Af anmærkningerne til paragraffen på finansloven fremgår det, at en del af dette beløb afsættes til ungdomsbilletter defineret som billetter til personer under 26 år, altså fra 16 til 26 år, som hr. Prehn siger. Kriteriet for tildeling af WildCard er således aldersbestemt og ikke afhængigt af, om man er studerende. Det vil sige, at alle unge under 26 år kan få det.

Det er min opfattelse, at DSB og Arriva i deres administration af ungdomsrabatterne følger finanslovens bestemmelser. Jeg har forhørt mig hos socialministeren, der har oplyst, at der ikke er planer om ændringer af dette forhold.

Rasmus Prehn (S):

Jeg går ud fra, at når regeringen vælger at sende transportministeren, så er det, fordi transportministeren kan svare på vegne af regeringen. Derfor vil jeg gerne spørge, om regeringen finder det rimeligt, om regeringen finder, det er

den rigtige måde at benytte de her midler på. Det er jo også sådan, at der er unge mennesker under 26 år, som ikke er studerende, som dermed kunne spare regeringen for nogle penge, der så kunne bruges til studerende, som har brug for den her ordning.

Så jeg vil gerne spørge en gang til: Mener regeringen, at det er en retfærdig måde, de her penge bliver brugt på? Er det den rigtige måde, de bliver brugt på? Rammer det den rigtige gruppe?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Nu tror jeg, at hr. Prehn er enig med mig i, at når spørgsmålet stilles til mig, så er det meget naturligt, at jeg svarer. Og så vil jeg sige: Ja, med WildCard-ordningen vil alle unge, både studerende og ikke-studerende, få en rabat, når de rejser med DSB. Den ligger mellem 25 og 50 pct.

Herudover kan studerende på videregående uddannelser også få en særlig rabat, hvis de køber pendlerkort. Beregning af rabatten er en lille smule kompliceret, men når man fratrækker den studerendes egenbetaling på 12 kr. om dagen, så er rabatten i størrelsesordenen 65 pct.

Så alt i alt mener jeg, at der er gode rabatmuligheder for alle studerende.

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal undlade at kommentere drilleriet omkring, hvem man stiller spørgsmål til osv. Hovedsagen må være, at vi får afklaret, hvad regeringens politik er på det her område.

Spørgsmålet går på den konkrete WildCard-ordning, hvor min oplevelse efter henvendelse fra en række studerende er, at der er en frustration over, at de mister den her mulighed. De oplever ikke, at de øvrige tilbudsordninger er tilstrækkelig gode.

Så jeg vil gerne spørge en gang til: Mener ministeren ikke, det kunne være rimeligt at lave en såkaldt WildCard-ordning, som gælder for alle studerende?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg må henvise til min første besvarelse, hvor jeg sagde, at så vidt det er oplyst for mig af socialministeren, er der ikke planer om ændringer af den ordning, der findes i dag.

Kl. 13.35

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Prehn for et sidste spørgsmål.

Rasmus Prehn (S):

Jeg er ikke så tungnem, at jeg ikke har opfattet, at der ikke er nogen planer om det, men spørgsmålet går på, om ministeren mener, det er rimeligt. Er det den mest fornuftige måde at bruge ressourcerne på? Er det rimeligt, at f.eks. et ungt menneske på 23 år, som er udlært tømrer og tjener gode penge, skal have rabatten, mens en studerende på SU, som er 27 år, ikke får nogen rabat? Det er holdningstilkendegivelsen, det er politikken, ikke hvad der ligger af konkrete planer i ministeriet, jeg spørger efter.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det er klart, at enhver afgrænsning kan give anledning til, at man kan stille sådan et spørgsmål, som hr. Prehn stiller, men det er altså ikke regeringens hensigt at ændre den.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 765

5) Til kulturministeren af:

Karen J. Klint (S):

»Hvordan vil ministeren fremover sikre, at trafikanterne fortsat kan få opfyldt deres behov for meget detaljerede trafikmeldinger – frem for alt formidlet videre fra lokale trafikobservatorer – gennem Danmarks Radios regionalstationer, set i lyset af de rationaliseringsplaner, Danmarks Radio for tiden arbejder med?«

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne begrunde spørgsmålet. Det er også lidt interessant, at transportministeren er i salen nu, for jeg havde i første omgang forsøgt at stille det til ham, også for at understrege, at jeg på trafikanternes vegne ikke er imod, at der sker forandringer i Danmarks Radio, men med de planer, der ser ud til at ligge om samling af sendefladerne rundtomkring i Danmarks Radios lokalområder, ser det ud til, at det bliver så koncentreret, at det er svært at få aktive sendevogne ud i forskellige regionale distrikter. Og det er vi meget bekymrede for. Bare som et lille kuriosum kan man risikere at miste trafikmeldingerne. Nu kommer jeg jo fra Vejleområdet, hvor vi løbende

får trafikkaos på Vejle Fjord-broen og Skærup Rasteplass og andre steder, så derfor har vi rejst spørgsmålet om, hvad det er, der er gang i.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg forstår spørgsmålet sådan, at det vedrører DR's planer om en reorganisering af DR's nuværende regionale struktur. De planer blev offentliggjort i DR's nyhedsbrev den 11. oktober 2005. På baggrund af oplysningerne i det nyhedsbrev kan jeg oplyse følgende om planerne:

DR's bestyrelse godkendte i oktober, at DR arbejder videre med en plan, som betyder en reorganisering af DR's nuværende regionale struktur. Reorganiseringen vil bl.a. betyde, at antallet af DR-regionalkanaler i løbet af 2006-2007 skal udvides fra de nuværende ni til flere, men også, at DR Vejle reduceres fra en selvstændig afdeling til en lokalredaktion.

Planerne bygger på en vurdering af nogle af DR's regionalradioer i den fremtidige kommunestruktur og dækker over store usammenhængende områder. Sigtet med omlægningen er, at borgerne skal have bedre indsigt i de beslutninger og begivenheder, der har indflydelse på deres hverdag. DR forventer, at de første nye P4-kanaler vil sende i slutningen af 2006, og de sidste sender i starten af 2007. DR's bestyrelse skal tage endelig stilling til en detaljeret plan til februar næste år.

Jeg har i anledning af spørgsmålet bedt DR om at bidrage til besvarelse af spørgsmålet.

DR har oplyst, at de aktuelle planer om at ændre i DR's regionale struktur ikke giver anledning til, at der sker forringelser i DR's trafikinformation. DR garanterer, at trafikkanterne fortsat vil få disse behov for meget detaljerede trafikmeldinger opfyldt. Endvidere garanterer DR, at disse meldinger fortsat er baseret på bl.a. brugen af lokale trafikobservatorer. Kvaliteten vil ifølge DR ikke blive sænket, hverken i DR Vejles nuværende dækningsområde eller i den øvrige del af landet.

Endelig har DR gjort opmærksom på, at ændringerne i DR's regionale struktur ikke er en rationaliseringsplan, men derimod en ny organisering og reorganisering af DR's regionale struktur.

Jeg har fuld tillid til, at DR's ledelse som oplyst vil sikre, at trafikkanterne med den nye regionale struktur fortsat vil få opfyldt deres behov for detaljerede trafikmeldinger.

Karen J. Klint (S):

Jeg takker da for svaret vedrørende trafikkanterne. Det er jo fint, at man så lige måske kan give en garanti på det her sikre område, men jeg vil ikke afholde mig fra senere at vende tilbage i en anden debat omkring regionalstrukturen, for nu hører jeg også, at ministeren gentager den begrundelse, Danmarks Radios ledelse har, med at det skal være for at forbedre forholdene omkring kommunalreformen. Og så er det jo lidt pudsigt, at man minimerer den radiosender, som ligger i et af de største vækstområder i Danmark, netop i trekantområdet, i Vejle, som endda også bliver regionalhovedstad, og så skal vi serviceres fra Aabenraa.

Så mit spørgsmål er, om ministeren ikke godt kan se, at der er lidt ulogik i nogle af de planer, som vi har set en forløber for.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kan kun forholde mig til den arbejdsdeling, der er imellem Folketinget, ministeren og Danmarks Radio. Det er, at Danmarks Radio selv træffer beslutninger om struktur, selv træffer beslutningen om prioritering, og at Danmarks Radio i sin redegørelse til mig som minister garanterer, at det ikke vil få konsekvenser for trafikkanterne. Så jeg tager DR's planer om reorganisering til efterretning.

KL 13.40

Det er jo sådan, at DR's bestyrelse efter radio- og fjernsynsloven, som vi fik vedtaget her i Folketinget, varetager den øverste ledelse af DR, mens generaldirektøren har det daglige programansvar og varetager den daglige administrative økonomiske ledelse af DR. Det er ikke Folketinget, der gør det.

Karen J. Klint (S):

Jeg takker da for gentagelsen af, at vi har sikkerhed for, at vi får de lokale trafikmeldinger. Men så vil jeg også bare gentage mit budskab om, at vi nok ikke er færdige med at stille spørgsmål til planerne. For selv om vi her i Folketinget ikke har ansvaret for programindholdet og for trafikmeldingerne, så er det jo trods alt Folketinget, der har et medieforlig, nogle gange mere bredt i Folketinget, nogle gange mere smalt i Folketinget, men det er Folketinget, der også har medansvaret for public service og den forpligtelse, der også ligger i det.

Og den er vi faktisk også lidt bange for i de planer, der ligger, men det vender vi tilbage til senere.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg bliver nødt til at understrege over for spørgeren, at der er en arbejdsdeling mellem Folketinget, den lovgivende magt, og Danmarks Radio.

Ifølge den radio- og fjernsynslov, som er vedtaget her i Folketinget, er det altså DR selv, der fastsætter den daglige politik og fastsætter de daglige rammer. Og det inkluderer bl.a. antallet af regionalstationer, og hvordan de har tænkt sig at dække befolkningen.

Så det er ikke noget, vi har tænkt os at blande os i. Det er op til DR's ledelse at sørge for den prioritering. Men i den prioritering ligger der selvfølgelig også, at man har et ansvar for at nå ud til alle borgere, og vi har ikke tænkt os at blande os i, om den regionalstation ligger dér eller dér. DR har blot et ansvar, og det er at sørge for at nå ud til alle borgere i det her land på de fire forskellige kanaler, de har til rådighed.

Formanden:

Så er det hr. Jens Rohde som medspørger.

Jens Rohde (V):

Kan kulturministeren ikke undre sig en lille smule over, at vi her i Folketinget har et Socialdemokrati, som går meget op i, at ikke engang bestyrelsen i DR må have et overordnet programansvar, fordi der ikke må være nogen form for indblanding i nogen form for programmer i DR? Og hver eneste gang, at Danmarks Radio laver et nyt programtiltag, hvis de barberer nyhederne ned fra 10 til 7 minutter, eller hvis de kommer med nogle meldinger, der har noget med programmerne at gøre, så bliver det løftet af de socialdemokratiske folketingsmedlemmer her i Folketingssalen. Undrer det ikke en lille smule?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Når nu spørgeren spørger så eksplicit, så må jeg sige, at jo, det undrer mig meget.

Jeg kan nævne den ene stribe af underligheder efter den anden. Spørgeren nævnte selv spørgsmålet omkring prioriteringen af nyhedsudsendelserne. Jeg kan nævne den debat, der har været omkring prioritering af børne- og ungdomsprogrammer, jeg kan nævne den debat, der har været om drama i Danmarks Radio, og så senest her spørgerens spørgsmål omkring prioritering af trafikmeldinger fra Danmarks Radios side.

Så jo, jeg synes, at der ikke fra Socialdemokratiets side er konsekvens i holdningen til, hvad Folketinget skal blande sig i, men det regner jeg med og håber på, at man finder ud af, inden vi skal i gang med medieforhandlingerne til næste år.

Karen J. Klint (S):

Jeg synes, at ministeren og medspørgeren lytter ret dårligt. Jeg startede faktisk med at sige, at vi har god forståelse for, at radioen skal have frihed til at lave om.

Vi spørger bare om, hvilke konsekvenser det har for nyhedsformidlingen eller for den trafikoplysning, der er her. Det er jo ikke en kritik eller et forsøg på at blande os i bestyrelsens arbejde, men Folketinget har jo i hvert fald en forpligtelse til, at public service når ud til alle borgerne.

Men jeg hørte jo så også ministeren sige, at det ansvar finder han også stadig væk er en del af ministerens ansvar.

Formanden:

Det var det ene spørgsmål til kulturministeren, så derfor tak til ministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 827

6) Til familie- og forbrugerministeren af:

Karen Hækkerup (S):

»Når Forbrugerrådet rammes af en nedskæring på 7 pct. i forbindelse med VKO-forliget om næste års finanslov – hvilket ministeren ikke har ønsket at kommentere i pressen, men Venstres Inger Støjberg har udtalt, at »Forbrugerrådet har en stor bevilling, og så må Rasmus Kjeldahl få sin butik til at køre inden for den bevilling, han har« – mener ministeren da ligesom Venstre, at nedskæringerne ikke betyder noget?«

Karen Hækkerup (S):

Jeg har stillet nogle spørgsmål vedrørende den økonomi, som forbrugerområdet får til næste år. Når jeg har syntes, at det har været nødvendigt at stille spørgsmålene her i Folketingssalen, er det, fordi jeg har undret mig over, at regeringens repræsentant netop på familie- og forbrugerområdet, forbrugerminister Lars Barfoed, ikke har ønsket at svare eller at kommentere det, når aviserne har spurgt til, hvordan det ser ud med økonomien.

Det er sådan, at der til næste år bliver skåret i bevillingerne til Forbrugerrådet. Der bliver skåret med 7 pct., og det vil alt andet lige betyde dårligere kvalitet af den service, som Forbrugerrådet kan give, og som netop er at lave uvildige undersøgelser og gå ind og være aktive i råd og nævn og alle mulige andre steder.

Mener Lars Barfoed, at det ikke har nogen konsekvens for forbrugerne, at man nu skærer i bevillingerne?

Formanden:

Nu tiltaler vi ministeren med minister og ikke med navn. Så er det familie- og forbrugerministeren.

Kl. 13.45

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg må sige, at fru Karen Hækkerups spørgsmål bygger på et par forkerte antagelser.

For det første er det forkert, at jeg ikke skulle have lyst til at kommentere sagen i pressen. Det vil jeg såmænd gerne, men der var vist en enkelt lejlighed, hvor en journalist ikke fik fat i mig, og jeg beklager naturligvis, at jeg ikke nåede at svare den pågældende journalist. For det andet er det forkert, at der skulle være tale om en beskæring af Forbrugerrådets budgetter med 7 pct. Sådan forholder det sig ikke i virkeligheden.

Jeg ser spørgsmålet som et udtryk for, at Socialdemokratiet generelt er meget optaget af, at vi skal fastholde en høj vækst i de offentlige udgifter, mens vi i regeringen sådan set er meget mere optaget af, at vi skal gøre tingene bedre, og at vi skal have mere for pengene.

Når det gælder Forbrugerrådet helt konkret, kan jeg sige, at bevillingen til Forbrugerrådet for 2006 er uændret i forhold til regeringens finanslovforslag. Forbrugerrådet får næste år, altså i 2006, et tilskud på 14,2 mio. kr. Bevillingen falder en lille smule i forhold til 2005, nemlig med 300.000 kr., og det svarer ret præcist til den 2-procents-effektivisering, som alle statslige områder løbende er underkastet, fordi vi hele tiden skal sørge for at gøre tingene bedre.

Jeg mener naturligvis, at man også i Forbrugerrådet kan håndtere en produktivitetsforbedring på 2 pct., og på den baggrund har jeg ingen grund til at tro, at ændringen af budgettet skulle skabe noget behov for at reducere aktivitetsniveauet som sådan i Forbrugerrådet.

Karen Hækkerup (S):

Ja, vi fik i hvert fald nævnt en hel masse ting om, at det ikke betyder noget, når man skærer i bevillingerne, og at folk bare kan rende hurtigere. Men Forbrugerrådet har allerede nu meldt ud, hvad de nedskæringer får af konsekvenser for lige præcis den ydelse, de kan levere inden for budgettet næste år.

De har allerede nu sagt, at de må fyre to medarbejdere; de har ikke råd til at ansætte en barselvikar, og de bliver nødt til at trække sig fra 19 råd og nævn, hvor vi havde ønsket, at deres stemme talte med, når der skal gives en offentlig tilkendegivelse af, hvad man kan gøre for forbrugerne. Dertil kommer, at de i 2002 fandt det nødvendigt at trække sig fra yderligere 30 råd og nævn.

Det kan altså ikke være rigtigt, at mindre bevillinger ikke også betyder, at den vagthund, som Forbrugerrådet er, bliver svækket. Jeg undrer mig såre over, at ministeren synes, det er helt fortrinligt og helt i orden, og at det kun er en enkelt gang, han ikke har haft tid til at vende tilbage til sagen. Jeg har ikke kunnet finde en eneste kommentar, hvor ministeren har udtalt sig om nedskæringerne.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg bliver altså nødt til at gentage, at det ikke forholder sig sådan i virkeligheden, at der er tale om de nedskæringer, som fru Karen Hækkerup påstår. Der er ikke nogen nedskæringer i Forbrugerrådets budget ud over den almindelige produktivitetsforbedring, som alle skal kunne honorere, så det er ikke en nedskæring på 7 pct.,

Jeg kan ikke kommentere, hvad jeg mener om en nedskæring, der rent faktisk ikke har fundet sted – det er jo helt umuligt – og jeg ved ikke, hvor fru Karen Hækkerup har de tal fra. Men jeg kan sige, at ser vi tilbage på de gamle dage under socialdemokratisk ledelse her i landet, havde Forbrugerrådet i 1998 et budget på 11 mio. kr., og i dag har det et budget på 14,2 mio. kr., så det går sådan set meget godt. I 2002 var Forbrugerrådets budget på 13,7 mio. kr., i dag er det på 14,2 mio. kr. så der har altså været tale om en stigende bevilling til Forbrugerrådet.

Karen Hækkerup (S):

Når man taler om stigninger, bliver man jo også nødt til at kigge på, hvad det er for nogle arbejdsopgaver, som skal løses, og der har jo været betragtelige nedskæringer på nogle andre områ-

der, hvis opgaver Forbrugerrådet nu varetager. Inden for Fødevarerstyrelsen og inden for alle mulige andre offentlige myndigheder har man skåret ned og rodet rundt i den måde, hvorpå man har besluttet, hvem der skulle udføre hvilke opgaver.

Vi står over for at skulle lave en ny markedsføringslov, der skal implementere en revision af EU's forbrugerdirektiver. Der er brug for, at der bliver lavet test, som bl.a. bladet Tænk kan offentliggøre, der er brug for, at der er stærk politisk opmærksomhed omkring forbrugerområdet, og jeg undrer mig såre over, hvorvidt ministeren – som åbenbart synes, at nedskæringerne åbenbart ikke er andet end noget, man læser om i aviserne – overhovedet på noget tidspunkt selv har været indblandet i finansministerens finanslovforhandlinger på forbrugerområdet.

Kl. 13.50

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Spørgsmålet startede med, at jeg skulle svare på, hvorfor der er sket en nedskæring på 7 pct. Nu har vi altså konstateret, at der slet ikke er sket en nedskæring på 7 pct., men at der tværtimod, hvis man ser tilbage til 2002, i denne regeringsperiode er sket en stigning i tilskuddet til Forbrugerrådet. I 2002 var budgettet på 13,7 mio. kr., og nu er det på 14,2 mio. kr. Det er gået op og ned undervejs, men linjen er dog, at der fra starttidspunktet og til nu har været tale om en stigende bevilling.

Men jeg forstår, at vi nu skal diskutere noget helt andet, nemlig om der er brug for stigende bevillinger til Forbrugerrådet, fordi der foregår mange andre ting på området. Men på forbrugerområdet foregår der jo altid mange ting, og jeg kan altså kun gentage det, jeg startede med at sige: Socialdemokratiet er i virkeligheden optaget af at bruge flere penge og give flere offentlige tilskud i stedet for at være optaget af, om tingene kan gøres bedre.

Karen Hækkerup (S):

Det er korrekt, at Forbrugerrådet bliver ramt af de 300.000 kr. i den generelle nedskæring. Men derudover fjerner man pengene til bladet Tænks testarbejde, og man har ikke fundet ressourcer til at fortsætte den retshjælpsordning, der fandtes tidligere, og som ministerens forgænger, fru Henriette Kjær, så sent som i et åbent samråd i januar var villig til at finde midler til, så den kunne fortsætte. Den bevilling skulle netop

medvirke til, at forbrugere kunne få støtte til at anlægge retssager mod virksomheder, der ikke overholder de afgørelser, som de private ankenævn træffer.

Det er korrekt, at det ikke er besparelser på selve Forbrugerrådet. Men ministeren må jo vide, at der er andre end Forbrugerrådet, som også har bevillinger, og alene i Forbrugerstyrelsen er der lagt op til besparelser på 5,5 mio. kr. svarende til 7 pct. af det samlede budget. Ministeren har vel ikke kun blikket rettet mod Forbrugerrådet, når der bliver spurgt til det samlede forbrugerområde?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nej, men nu er det jo sådan, at det næste spørgsmål, S 830, drejer sig om det samlede budget, og derfor tænkte jeg, at vi kunne gemme den diskussion til det spørgsmål, så vi ikke ligesom havde udtømt alle temaer allerede her under S 827.

Jeg har haft gode grunde til at foretage den nedskæring på godt 5 mio. kr. af Forbrugerstyrelsens budget. Det skyldes bortfald af nogle projekter, der simpelt hen er udløbet, og så falder engangsbevillingerne jo væk. Desuden har Forbrugerstyrelsen faktisk fået øgede ressourcer, men det vil jeg redegøre lidt nærmere for under det næste spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 830

7) Til familie- og forbrugerministeren af:

Karen Hækkerup (S):

»Vil ministeren oplyse, hvad der alt i alt er sparet på Forbrugerrådet og Forbrugerstyrelsen, siden den borgerlige regering trådte til, og samtidig oplyse, om ministeren mener, at det er tilfredsstillende at stå i spidsen for et beskåret område, hvor forbrugere f.eks. skal vente i op til 2 år på at få en klage behandlet?«

Karen Hækkerup (S):

Jeg har spurgt til, om ministeren vil oplyse, hvad der i alt er sparet på forbrugerområdet, og jeg håber, at ministeren, når svaret kommer, ikke udelukkende vil fokusere på Forbrugerrådet, men tage den samlede brede kasket på og se på, hvad der er sparet på forbrugerrettede områder, også på fødevarerkontrollen. Det vil jo være synd

og skam, hvis man snyder borgerne for at få de rigtige tal for, hvor mange penge der er sparet.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu bliver jeg lige nødt til at erindre fru Karen Hækkerup om, hvad det er, fru Karen Hækkerup har stillet et spørgsmål om.

Spørgsmålet går på, hvad der er sparet på Forbrugerrådet og Forbrugerstyrelsen, siden den borgerlige regering trådte til. Det er det, fru Karen Hækkerup har spurgt om, men nu siger fru Karen Hækkerup, at hun håber, jeg vil svare på, hvad der er sket i Fødevarestyrelsen, og det er jo lidt underligt, kan man sige. Man spørger til Forbrugerstyrelsen og Forbrugerrådet, men hvis det drejede sig om Fødevarestyrelsen, skulle man jo i stedet have stillet et spørgsmål til mig om Fødevarestyrelsen. Men jeg vil nu godt svare på det, der bliver blevet spurgt om.

Jeg kan først sige, at jeg er meget tilfreds med at stå i spidsen for regeringens forbrugerpolitik. Vi satser rigtig meget på forbrugerpolitikken, og det er også derfor, vi har lavet et særligt ministerium, der samler familie- og forbrugerpolitikken ét sted. Det er i sig selv en styrkelse.

Hvis vi så ser på Forbrugerstyrelsen, som jeg vil gøre lidt mere ud af nu, er det sådan, at styrelsen med forslaget til finanslov for 2006, der nu er flertal for, vil få en samlet bevilling på 73,3 mio. kr. Omregnet til prisniveauet for 2006 var 2002-bevillingen på 87,1 mio. kr., men det er der nogle gode grunde til.

Kl. 13.55

Ændringen i bevillingen kan stort set forklares ved dels et bortfald af nogle midlertidige projektbevillinger, dels den almindelige produktivitetstigning, som vi forventer alle kan honorere, altså en produktivitetstigning på 2 pct. om året. De midlertidige projektbevillinger var givet til BioTIK-projektet, til forbrugernes internetportal og til etablering af en testdatabase, og den foreslåede 2006-bevilling til Forbrugerstyrelsen skal netop ses i lyset af, at Forbrugerstyrelsens budgetter for 2006 rent faktisk er blevet styrket.

Det er givet en merbevilling til øget markedsovervågning, en merbevilling til Forbrugerombudsmandens tilsyn og flere ressourcer til Forbrugerklagenævnet; der er f.eks. tilført Forbrugerklagenævnet hele fem ekstra årsværk. Nedgangen på 5 mio. kr. i budgettet er nettoeffekten, og den skyldes primært, at engangsbevillingerne til nogle projekter nu er bortfaldet. Den underliggende drift er rent faktisk blevet styrket.

Karen Hækkerup (S):

Ja, det lyder jo godt. Men så kan det jo undre en, at både Forbrugerrådet, Dansk Handel & Service og alle andre stemmer, der i øvrigt taler forbrugernes sag, kritiserer forbrugerområdet i det finanslovsforslag, som Dansk Folkeparti har indgået forlig med regeringen om.

Jeg synes, det er helt i orden, at ministeren ikke kan svare på spørgsmål om de besparelser, der er sket på forbrugerområdet, heller ikke når det drejer sig om fødevarer. Så må jeg stille et mere præcist spørgsmål en anden gang, og det gør jeg selvfølgelig gerne.

Men jeg vil nu godt sige, at når ministeren svarer, at forbrugerpolitikområdet er et område, som regeringen satser meget på, er det da mærkeligt, at i den allerførste finanslov, der bliver vedtaget, efter at der er oprettet et Familie- og Forbrugerministerium, sker der nedskæringer. Der bliver ikke tilført midler, der er ingen visioner, der er ingen vækst, og der er ikke ambitioner om at ville noget på forbrugerområdet. Der bliver bare snakket om, at man skal have mere ud af de samme penge.

Jeg vil i virkeligheden gerne stille et meget, meget kort spørgsmål. Det tager nu 2 år at få behandlet en klage, som indgives til afgørelse, og synes ministeren, det er rimeligt, at der ikke bliver givet penge, så behandlingstiden kan blive nedsat?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan godt forstå, at fru Karen Hækkerup undrer sig over kritikken i medierne fra både Forbrugerrådet og Dansk Handel & Services side, for den undrer jeg mig da også over, når det rent faktisk ikke er tilfældet, at der er sket de besparelser, man påstår er sket. Den undren kan vi da i hvert fald være enige om at give udtryk for.

Altså: Bevillingsnedgangen på 5,2 mio. kr. i 2006 skyldes, at projekterne for testdatabase, forbrugernes internetportal og BioTIK er gennemført, og vi kan jo ikke bruge flere penge til dem, når de er gennemført. De havde i øvrigt alle sammen med dk.21-planen at gøre. Til gengæld sker der en styrkelse af bevillingerne på 1 mio. kr. til den underliggende drift og en produktivitetstigning på 0,6 mio. kr.

Styrkelsen startede allerede her i 2005, hvor vi som sagt har bevilget fem ekstra årsværk til Forbrugerklagenævnet, som fru Karen Hækkerup specifikt spørger til. Her er der altså sket en styrkelse, samtidig med at vi har gjort forskellige

andre ting for at øge produktiviteten i Forbrugerklagenævnet. Derudover styrker vi Forbruggerombudsmanden ved at lave en markedsføringslov, hvorefter han skal føre tilsyn med prismærkningsloven, og vi sætter penge af til øget markedsovervågning. Der sker altså en styrkelse af Forbrugerstyrelsens underliggende drift i modsætning til det, der er udgangspunktet for fru Karen Hækkerups spørgsmål.

Karen Hækkerup (S):

Hvis alt det rigtige er gjort, hvorfor er klagetiden så steget?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jamen det er jo, fordi der er kommet flere klager, end man har kunnet overkomme at behandle tilfredsstillende med de årsværk, der har været. Derfor har vi øget antallet af årsværk med fem og i øvrigt igangsat et arbejde for at se på, hvordan vi kan gennemføre en produktivitetforbedring af håndteringen af klager i Forbrugerklagenævnet. Vi er altså i fuld gang med at håndtere problemet.

Derudover er vi, som fru Karen Hækkerup jo ved, i gang med at forhandle med brancherne om at få flere private klagenævne, der også kan tage noget af presset fra Forbrugerklagenævnet, for det er selvfølgelig en sag, der optager os ganske meget.

Karen Hækkerup (S):

Hvis der ikke er blevet sparet, hvorfor har Forbrugerrådet så meldt ud, at de bliver nødt til at fyre to medarbejdere, og at de 300.000 kr., som de mister med det 2-procents-effektiviseringsbidrag, som ministeren også henter ind, også vil komme til at få betydelige konsekvenser for forbrugerne? Synes ministeren selv, det er tilfredsstillende at have et flagskib uden vind i sejlene?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu kan fru Karen Hækkerup jo ikke forvente, at jeg her i Folketingssalen skal redegøre for de personalemæssige dispositioner i Forbrugerrådet; det må fru Karen Hækkerup selv tale med Forbrugerrådets ledelse om, for det er jo en privat organisation, så det kan jeg ikke redegøre for. Men det kan i hvert fald ikke være på grund af produktivitetstigningen på 300.000 kr., at man må gennemføre besparelser ved at afskedige to medarbejdere.

Kl. 14.00

Vi har en diskussion med Forbrugerrådet, som jo har bragt den frem ved forskellige lejligheder, om de test, vi laver. Vi fokuserer i højere grad på tjenesteydelser, fordi det er vigtigt, at vi også tester på det område, og det betyder færre test, men budgettet er det samme. Forbrugerrådet har et ønske om, at der var endnu flere test, fordi de mener, det har betydning for salget af Forbrugerrådets blad, og hvis jeg skal give fru Karen Hækkerup lidt ammunition, nu hvor de andre påstande om vores budgetter ikke holder stik, kan jeg da give den ammunition, at vi i øjeblikket er uenige med Forbrugerrådet. Vi mener, at Forbrugerrådets påstand om de test og deres betydning for bladet Tænk hviler på et meget løst grundlag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 889

8) Til integrationsministeren af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Vil ministeren redegøre for, hvem der skal underskrive integrationskontrakten, og hvilken indflydelse hun forventer en sådan kontrakt vil have på Danmarks image og mulighed for at tiltrække udenlandsk arbejdskraft?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artikel i B.T. den 4. november 2005.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I fremtiden skal nye borgere i Danmark underskrive en såkaldt erklæring om integration og aktivt medborgerskab. En udlænding skal bl.a. skrive under på, at man ved, at det i Danmark er forbudt at udøve vold og ulovlig tvang over for sin ægtefælle, at man ved, at det i Danmark er forbudt at slå sine børn, og endelig at man ved, at omskæring af piger og brug af tvang ved ægteskabsindgåelse er ulovlige handlinger i Danmark.

På den baggrund kunne jeg godt tænke mig at vide, hvilken betydning regeringen mener en sådan kontrakt kan få for vores muligheder for at tiltrække udenlandsk arbejdskraft. Når man læser kontrakten igennem, kan man jo godt få det indtryk, at Danmarks holdning er, at udlæn-

dinge generelt er voldelige, og at udlændinge i højere grad end etniske danskere kan finde på at udsætte deres piger for omskæring osv. Med andre ord: Det er en erklæring, som giver grundlag for stor mistro til udlændinge, og det er så årsagen til, at jeg har bedt ministeren om at svare på det stillede spørgsmål.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

I spørgsmålet bliver jeg, som det næsten er blevet sagt, bedt om at redegøre for, hvem der skal underskrive integrationskontrakten, og hvilken indflydelse jeg forventer, at kontrakten vil have på Danmarks image og mulighed for at tiltrække udenlandsk arbejdskraft. For mig at se er det to lidt forskellige ting.

Til det første kan jeg svare, at det er personer, som er eller har været omfattet af integrationsloven, men som endnu ikke har opnået permanent opholdstilladelse, der skal underskrive integrationskontrakten og en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund. EU-borgere og de forskellige grupper af specialister som f.eks. læger og ingeniører, som vi ønsker at tiltrække til det danske arbejdsmarked, skal altså ikke underskrive erklæringen.

Med hensyn til det andet kan jeg ikke rigtig se spørgsmålets relevans. Angående Danmarks image er der allerede i dag mange, der ser Danmark som et foregangsland på integrationspolitikområdet, og at vi nu melder tydeligt ud, hvordan spillereglerne er i Danmark, og især melder dem tydeligt ud over for nye borgere, der kommer hertil som flygtninge eller familiesammenførte, tror jeg faktisk kun vil være en styrke.

Jeg tror, de fleste kan se fornuften i, at vi tydeligt siger, hvordan tingene foregår her i landet, for hvordan skulle nye medlemmer af samfundet ellers kunne vide det? Jeg køber ikke de forsøg, der har været på at lægge ond vilje ind i regeringens forslag om en erklæring – en erklæring, der i øvrigt er bred enighed om, idet det faktisk var et af de elementer, som også Socialdemokraterne var med til at forhandle på plads, inden de trådte ud af integrationsaftalen af helt andre grunde.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu håber jeg, ministeren er klar over, at jeg ikke ser Socialdemokratiets medvirken på udlændingeområdet som en garant for humanisme eller fornuft.

Jeg forstår ikke helt, at ministeren afviser, at det kan have betydning for Danmarks mulighed for at tiltrække udenlandsk arbejdskraft. Der kommer jo mange veluddannede mennesker til Danmark netop som familiesammenførte, og de må også på et tidspunkt ansøge om at få permanent opholdstilladelse. Men forudsætningen for at få permanent opholdstilladelse er altså, at man skal underskrive en kontrakt, og jeg kan ikke andet end læse det på den måde, at kontrakten er udtryk for stor mistro til udlændinge, der kommer til Danmark.

KL 14.05

Mit spørgsmål er: Har ministeren nogen som helst dokumentation for, at udlændinge generelt er mere voldelige og mindre humanistisk indstillet, end danskere er? Er der nogen som helst dokumentation for, at udlændinge generelt f.eks. er mere voldelige over for deres børn eller over for deres ægtefæller, end danskere er?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Vi ved jo, at der er kommet nogle kulturelle traditioner til Danmark, som vi ikke er vant til i det moderne Danmark, og som strider mod nogle af de værdier, vi har. Det er jo ikke blandt gammel-danskere, om jeg så må sige, at der er diskussion om omskæring af piger, det er ikke blandt gammel-danskere, der er en diskussion om kvinders frihed og tvangsægteskaber, og det, jeg tit undrer mig over, er, at Det Radikale Venstre ikke vil forholde sig til de ting.

Det, vi gør her, er, at vi – ret neutralt synes jeg sådan set – i denne erklæring gør opmærksom på, hvordan spillereglerne er i Danmark. Det er faktisk ikke alle lande, hvor det er direkte ulovligt at slå børn, og jeg kan ikke se noget problem i, at vi gør opmærksom på, at når man kommer til Danmark, skal man altså være opmærksom på, at ét er det moralsk og etisk forkerte i at slå sine børn, men noget andet er, at det faktisk er ulovligt, og at man kan blive straffet for det i Danmark.

Det er ikke nogen anklage, men er en oplysning om, hvilke regler der gælder i Danmark. Her i Danmark har vi i alt for mange år sendt en masse tvetydige signaler og pakket tingene ind, men nu sender vi et meget klart signal, så vi fra starten kan få spillereglerne på plads.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, det igen er udtryk for, at regeringen er fuldstændig ligeglad med dokumentation og viden. Man lufter sine holdninger, og man laver

fuldstændig løsevne tiltag uden at have tilstrækkelig viden om, hvordan situationen egentlig er.

I Danmark får ca. 63.000 kvinder hvert eneste år tæv af deres ægtefælle eller samlever. Det vil sige, at vold er noget, der også forekommer i det danske samfund, for langt de fleste af de mænd, der slår deres koner, er etnisk-danske statsborgere. Med andre ord er der ikke nogen grund til at tro, at udlændinge generelt er meget mere voldelige end danskere, ligesom der ikke er nogen som helst dokumentation for, at udlændinge skulle have større mod på at omskære deres små piger, end danskere har. Sagen er jo, at vi aldrig har set eksempler på, at piger i Danmark er blevet omskåret.

Meget af det her er symbolpolitik, og jeg kan altså ikke se andet, end at også ministeren må kunne se, at det kan skade Danmarks image i udlandet og Danmarks mulighed for at tiltrække arbejdskraft fra udlandet, at udlændinge bliver mødt med mistro og skal skrive denne kontrakt under.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er simpelt hen ikke enig med fru Elsebeth Gerner Nielsen i, at der ligger nogen anklage i denne erklæring. Det vil fru Elsebeth Gerner Nielsen gerne give den, og fru Elsebeth Gerner Nielsen vil gerne være med til at skade Danmarks image udadtil, men det vil jeg ikke. Min oplevelse som integrationsminister i disse tider er faktisk, at der er en meget stor interesse i udlandet og især i de andre europæiske lande for, hvad det er, Danmark er i gang med, når det gælder om at tackle de udfordringer, der er på integrationsområdet – ikke bare i Danmark, men i hele Europa.

Når vi her i Danmark snakker om pigernes rettigheder og pigernes muligheder, er der jo en årsag til, at vi i øjeblikket bruger en masse penge på at etablere pigeclubber, nemlig at der er nogle piger, der ikke får lov til at deltage i fritidsaktiviteter sammen med drenge. Der er også en årsag til, at vi laver særlige krisecentre, som piger og unge kvinder kan søge til, hvis de er ved at blive presset ud i tvangsægteskab, og baggrunden for alle den slags foranstaltninger er jo, at der er nogle problemer. Men det er jo ikke ensbetydende med, at der ligger en anklage i erklæringen. Vi vil bare fra dansk side sende et klart signal til nye borgere, der kommer til Danmark, om, hvordan reglerne er.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som medspørger.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo rart at få at vide, at det er et spørgsmål om at sende et signal, men det undrer mig bare meget, at vi har at gøre med en integrationskontrakt, som en flygtning eller en familiesammenført skal skrive under på. Hvad betyder den underskrift? Det spekulerer jeg lidt over.

Kl. 14.10

Der står bl.a.: Jeg vil på alle måder overholde den danske lovgivning. Vil det sige, at en udlænding med midlertidig opholdstilladelse, som kører for stærkt på motorvejen, vil miste sin opholdstilladelse, fordi vedkommende ikke overholder kontrakten?

Der står også, at alle er forpligtede til at arbejde, uddanne sig og deltage i demokratiske processer. Hvis man nu ikke bruger den stemmeret, man måske har, er det så baggrund for, at man kan miste sin opholdstilladelse? Hvis man nu ikke er i stand til at få et arbejde eller passe et arbejde, er det så baggrund for, at man mister sin opholdstilladelse? Og hvis man, f.eks. fordi man er torturoffer, ikke er i stand til at uddanne sig, mister man så sin opholdstilladelse? Er det det, underskriften betyder? Eller hvad betyder den?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Svaret er nej.

Hvis man bryder dansk lovgivning, bliver man straffet efter de regler, der er på de forskellige områder. Det, at man skriver under på erklæringen, er en tilkendegivelse fra en selv: Ja, jeg har læst det her, og jeg har ved at læse det sat mig ind i, hvilke spilleregler der gælder i Danmark. Det er ikke en ny straffelov. Det angår den gældende lovgivning, og den bliver man dømt og straffet efter, hvis man overtræder den, uanset hvem man er, men det har ikke noget med erklæringen at gøre.

Når vi beder folk om at skrive under, er det også for at udtrykke ønske om, at de siger: Jeg har læst og forstået det her. Vi forventer selvfølgelig som udgangspunkt, at folk – og det gør de fleste heldigvis – overholder dansk lov, men nu får vi med erklæringen fortalt, hvordan nogle af de helt grundlæggende regler i det danske samfund er.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er meget glad for bemærkningen om, at det gør de fleste heldigvis, for det gør de selvfølgelig-

lig allerede i dag, inden der er noget, der hedder en kontrakt. Men nu vil man altså indføre noget fuldstændig nyt. Man vil have en vis gruppe mennesker her i samfundet til at skrive under på en kontrakt, som ikke har nogen som helst betydning.

Jamen hvad er det egentlig, man så vil med de kontrakter, når man ikke vil lave en kontrakt, hvor det er af betydning, om man overtræder den eller ej? Jeg forstår det ikke, hvis det ikke bare er for at lave ren signalpolitik. Der må jo være en grund til, at man laver en kontrakt.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Bare for at være helt præcis: Vi arbejder faktisk også med en integrationskontrakt, og det er ikke det samme som erklæringen.

Erklæringen er lavet, for at de nye borgere, der kommer til Danmark, kan skrive under på, at nu har de læst og forstået, hvad de grundlæggende spilleregler er her i Danmark. Men det handler jo ikke kun om lovgivning. Det handler også om, hvilke muligheder man har som ny borger i Danmark, og det gør vi også opmærksom på. Men hvis man forbryder sig mod dansk lovgivning, er det lovgivningen selv, der fastsætter rammerne, så det er to af hinanden uafhængige ting.

Erklæringen er faktisk et forsøg på at rette op på det, vi har forbrudt os mod i årtier. Vi har fra Danmarks side ikke kunnet finde ud af at signalere klart og tydeligt til vores nye borgere, hvad de grundlæggende spilleregler i Danmark er, og jeg kan ikke se, det er odiøst, at vi nu forsøger at kommunikere klart og tydeligt til de nye borgere, der kommer til Danmark. En række af dem kommer fra lande med nogle helt andre kulturer, som er meget forskellige fra den, de kommer til nu, og jeg tror faktisk, at mange af dem vil sætte pris på, at de får ridset tingene op som noget af det første, når de kommer til landet.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Men er ministeren helt blind for, at det muligvis kunne opfattes som en lille smule hyklerisk, at man prøver at give indtryk af, hvad det er for en kultur, vi har her, og hvordan disse fremmede mennesker, der kommer til landet, må agere, når

man rent faktisk giver et indtryk af en kultur, som ikke er til stede i Danmark?

Når man f.eks. siger, at en mand ikke må slå sin kone, er det jo lovgivningsmæssigt set rigtigt. Men faktum er bare, at det er der desværre utrolig mange mænd der gør, og derfor er det en gang hyklery, fordi det er af samme karakter som spørgsmålet: Er du holdt op med at slå din kone? Uanset hvad man svarer, er det en bebrejdelse mod en selv. Hvis man svarer nej, lyder det, som om man stadig slår sin kone, og hvis man svarer ja, lyder det, som om man har slået sin kone.

Det er derfor, det er dybt stigmatiserende og et udtryk for, at regeringen – dikteret af Dansk Folkeparti, som jo også var med i forligshandlingerne – desværre insisterer på at mistænkeliggøre fremmede mennesker i dette land som havende en inferior kultur. Kan ministeren ikke forstå, at det vækker mistanke om hyklery, og at det i den grad – i hvert fald når vi snakker om vold mod kvinder – giver indtryk af en kultur, som vi desværre ikke kan tillade os at prale af?

Kl. 14.15

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen jeg deler simpelt hen ikke hr. Morten Østergaards synspunkt. Hr. Morten Østergaard skyder regeringen en masse motiver i skoene, som vi ikke har. Det her handler om, at vi i Danmark bliver bedre til at fortælle klart og tydeligt, hvad spillereglerne er i Danmark, og at hr. Morten Østergaard ikke vil indse, at vi altså har grupper i Danmark, som stadig væk lever efter nogle helt andre værdier, f.eks. når vi taler om piger og deres muligheder for selv at vælge, hvilket voksenliv de vil have, og hvad de vil bruge deres fritid på. Jeg håber da, at hr. Morten Østergaard er enig med mig i, at det faktisk er et problem.

Og selv om der skal være plads til forskellige kulturer i Danmark, kan vi altså ikke acceptere at undskylde det med kultur, at der er nogle piger, som ikke har mulighed for at deltage i en masse fritidsaktiviteter, fordi deres forældre siger: Du må ikke være sammen med drenge, eller at det ikke er passende.

Vi skal sikre i Danmark, uanset hvilken etnisk baggrund man har, uanset hvilken religion og kulturel baggrund man har, at der er lige muligheder for piger og drenge. Og det er også en af de ting, vi gør opmærksom på her i erklæringen.

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan godt forstå, at ministeren snakker lidt rundt om det her med vold mod kvinder, for det er jo ikke noget, der er så rart at tale om. Vi har i Danmark et stort problem med det. Det er sådan, at risikoen i Danmark for at blive udsat for vold fra en, man kender, er større end for at blive udsat for vold fra en, man ikke kender.

Derfor er det klart nok, at det ikke er noget, der er rart at tale om, det er ubehageligt. Men det er jo derfor, vi synes, det måske er en lille smule hyklerisk, at man så vælger at pådutte mennesker, som intet ulovligt har gjort, særligt at underskrive en erklæring om, at de ikke øver vold f.eks. mod deres hustruer, for det gør man ikke her i landet, når man nu rent faktisk desværre må konstatere, at det gør vi her i landet.

Har ministeren og har regeringen nogen plan om at lave en kontrakt for alle myndige 18-årige om, at de skal skrive under på, at de hverken vil slå deres børn eller deres hustru i al fremtid, for det vil jo være relevant. Så ville der jo netop være lige muligheder og lige vilkår for alle uanset etnicitet, og uanset om man er født her i landet, eller man er kommet hertil på et senere tidspunkt.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nej, der er altså forskel på, om man er født i Danmark, eller om man på et tidspunkt i sit liv flytter til Danmark. Regeringen og jeg forsøger jo på ingen måde at bilde nogen ind, at der ikke bliver begået ulovligheder i Danmark, heller ikke af danskere. Hr. Morten Østergaard forsøger at lægge en masse i det her, som simpelt ikke er til stede. Det, at der bliver begået vold mod kvinder i Danmark, gør det da ikke mindre relevant at oplyse om det over for nye borgere. Det kan jeg simpelt hen ikke se.

Formanden:

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen for et sidste spørgsmål.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vold er vel vold. Altså, ministeren siger, der er forskel på, om man er født i Danmark eller kommer hertil som voksen. Det kan jeg ikke se. At en udlænding slår sin kone, er vel ikke hverken værre eller bedre, end at en dansk mand gør det. Så jeg vil gerne i forlængelse af hr. Morten Østergaards spørgsmål spørge ministeren, om regeringen overvejer at sikre, at alle mænd i

Danmark skriver under på, at de ikke vil tæve deres kone, når der nu er over 60.000 kvinder, der rent faktisk bliver udsat for vold fra deres ægtefælles side.

Vil regeringen samtidig sikre, at alle forældre skriver under på en kontrakt om, at de ikke vil slå deres børn, når vi nu kan konstatere, at der er rigtig mange forældre, der desværre slår deres børn. Vil regeringen sikre, at alle arbejdsgivere skriver under på, at de vil give mænd og kvinder lige løn for lige arbejde bare for at signalere, at det her med ligebehandling altså også er noget, som lader vente på sig i Danmark – med andre ord, for at signalere, at vi vil have et godt og ordentligt samfund?

Hvad er årsagen til, at regeringen ikke straks går i gang med at indføre kontrakter på alle områder med danskerne som sådan?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg håber, at fru Elsebeth Gerner Nielsen selv kan høre, hvor tåbeligt et spørgsmål det er. Jeg går ud fra, at vi alle sammen har en forventning om, at når man er født og opvokset i Danmark, så vokser man op i det samfund med de spilleregler, der er, og dem lærer vi at kende, efterhånden som vi kan tilegne os dem, fra vi er helt små.

Når der så også er nogle danskere, der forbrøder sig mod det, så er det jo netop, at vi har den lovgivning, vi i øvrigt har, som så giver mulighed for at straffe de folk, der begår forbrydelser og udøver vold.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.20

Spm. nr. S 890

9) Til integrationsministeren af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Hvad er regeringens definition af lovlig tvang, når en ansøger om opholdstilladelse med indførelse af den nye integrationskontrakt skal skrive under på, at det »er forbudt at udøve vold og ulovlig tvang over for sin ægtefælle?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 889.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, at der er en meget interessant formulering i den her såkaldte kontrakt eller erklæring. Der står i erklæringen: Jeg ved, at det i Danmark er forbudt at udøve vold og ulovlig tvang over for sin ægtefælle.

På den baggrund kunne jeg meget godt tænke mig at vide: Hvad betragter regeringen som lovlig tvang over for en ægtefælle?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg kan indlede med at sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at jeg sådan set også, første gang jeg stødte på den formulering, studsede lidt. Vi kan sagtens have en diskussion og lege med ordene i det her. Men jeg kan oplyse, at jeg tror, at hvis fru Elsebeth Gerner Nielsen snakker lidt med dem, der er meget inde i det retspolitiske her i Folketinget, så kender de måske nærmere til den definition.

Ulovlig tvang fremgår af straffelovens § 260. Det er f.eks., hvis man ved vold eller trussel om vold tvinger nogle til at gøre, tåle eller undlade noget.

Og når der står ulovlig tvang og ikke blot tvang i erklæringen, så er det altså for at være sikker på, at man kan sige, at det i henhold til straffelovens bestemmelser står korrekt, for der kan faktisk godt være nogle former for lovlig tvang.

En privat anholdelse er lovlig tvang. Man kan sige, at jeg også er tvunget til at stå her og besvare spørgsmål i dag. I et ægteskab kan man være tvunget til at samarbejde med sin ægtefælle, hvis man gerne vil holde sammen på sit samliv.

Så tvang kan være mange ting, men det er den juridisk korrekte formulering, vi holder os til, og det er sådan set det, vi vil signalere, altså det, der inden for straffeloven er defineret som ulovlig tvang. Men jeg medgiver, at man sagtens kan lave mange sjove ting med de ord.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kunne selvfølgelig godt tænke mig at få nogle eksempler på, hvad lovlig tvang over for en ægtefælle er, altså nogle helt konkrete eksempler.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er ikke, fordi vi i forbindelse med den her erklæring har bevæget os ud i at definere tvang og ulovlig tvang på en anden måde. Det her er simpelt hen at henholde sig til det, som er defineret i straffeloven som ulovlig tvang.

Vi er ikke omvendt gået ud for positivt at definere, hvad der er lovlig tvang ud over de eksempler, som jeg gav her. Det er simpelt hen den juridisk korrekte definition og den mest præcise definition i det, der er hensigten med afsnittet i erklæringen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, det var et noget udvandet svar, jeg fik der. Jeg har ikke bemærket og heller ikke talt med folk, der er klar over, at det af straffeloven skulle fremgå, at der er former for lovlig tvang over for ægtefæller, eller at der er noget, der hedder lovlig tvang i forbindelse med ægtefæller.

Ulovlig tvang bruges i en helt anden sammenhæng, end man bruger det her, og det må virke utrolig grotesk for en udlænding at skulle skrive under på, at man altså ikke vil begå ulovlig tvang over for en ægtefælle. Man kan kun som udlænding få det indtryk, at der altså er visse former for tvang, som det danske samfund tolererer, og er det netop ikke det, der er problemet? Altså, var det ikke det, regeringen ønskede at imødegå, at der var nogle, der skulle have den opfattelse, at det var muligt at udøve former for tvang over for ægtefæller?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nej, og jeg har sådan set ikke meget mere at tilføje. Det her er for at sikre, at formuleringen i forhold til de straffebestemmelser, vi også har, er så præcis som overhovedet muligt.

Formanden:

Der er et par medspørgere, først hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil godt lige tage fat i en bemærkning, ministeren kom med tidligere, nemlig at der jo er forskel på folk, der er født her i landet, og så folk, der kommer hertil, som begrundelse for, hvorfor man skal skrive under på den her erklæring.

Og så vil jeg bare spørge ministeren om følgende: Jeg ved, at diskrimination på grund af bl.a. køn eller hudfarve osv. er ulovlige handlinger i Danmark. Kan ministeren skrive under på det?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ja.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så vil jeg godt spørge ministeren: Er kravet til, at folk med en bestemt national oprindelse skal skrive under på sådan en erklæring i modsætning til andre, ikke også et udtryk for diskrimination over for folk med en anden oprindelse end dansk? Jeg mener, at det er det, og jeg kan ikke forstå, hvis ministeren ikke mener, at det er det.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er det ikke.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Nu var ministeren selv inde på parlamentarisk lovlig tvang, altså det at skulle give møde her i Folketinget. Jeg håber, der er en eller anden form for velvillig medvirken over det. Men kan man ikke sige i denne her sag, at den eneste form for lovlig tvang, der i virkeligheden gør sig gældende, er den, som Dansk Folkeparti øvede mod regeringen i forbindelse med forhandlingerne om integrationsforliget, hvor man i mangel af nogen form for kreative forslag til, hvordan man skulle skabe bedre integration i Danmark, opfandt den her integrationskontrakt, som jo i virkeligheden er et udtryk for hykleri og dobbelte standarder?

Ministeren kunne jo have lavet en pjese eller et videobånd eller et hørespil eller noget andet, der skulle oplyse om spillereglerne, men nu blev der lavet en kontrakt. Og er det ikke rigtigt, at det var, fordi man var underlagt en eller anden form for lovlig tvang fra Dansk Folkeparti, som man skulle have med til at skrive under på integrationsforliget? Får vi det svar her, så kan vi jo droppe diskussionen videre, og så ved vi, hvor det hele kommer fra.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ideen bag den her erklæring har fuld opbakning fra regeringspartierne, fra Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne. Inden Socialdemokraterne valgte at træde ud af integrationsaftalen, blev det her forhandlet på plads, og der er faktisk i Folketinget meget bred enighed om, at det er et godt supplement til de mange, mange andre initiativer, vi tager på integrationsområdet. Og det er jo ikke, fordi vi ikke også gør det, som hr. Morten Østergaard foreslår. Det gør vi allerede.

Vi har bl.a. en medborgerhåndbog, som også gør opmærksom på de her ting.

Men ja, det her er en mere direkte og præcis måde over for en ny borger, der kommer til Danmark, at gøre opmærksom på, hvordan spillereglerne er i Danmark, men det bliver suppleret af en masse andre initiativer, som vi tager. Og hele hensigten med det her er jo, at vi sikrer den bedst mulige integration, at vi hurtigst muligt bliver enige om – det danske samfund og de nye borgere, der kommer hertil – hvad det er for nogle spilleregler, som vi forhåbentlig er enige om skal gælde i Danmark.

Morten Østergaard (RV):

Jeg går ud fra, at når kontrakten her indføres, så er det, fordi ministeren og regeringen og forligspartierne mener, at regeringen ikke har gjort tilstrækkeligt for at sikre det her, og det er jo sådan set en meget rimelig betragtning i lyset af, at kriminaliteten er gået op, at antallet af unge med anden etnisk baggrund, der fremstilles i dommervagten i København, er steget voldsomt under regeringens ledelse af landet, at der er dårligere beskæftigelse osv. osv.; vi kunne blive ved.

Derfor går jeg ud fra, at når man tager et nyt initiativ, så er det, fordi man ikke mener, man har gjort det godt nok hidtil. Og derfor er det så bare, vi spørger: Tror ministeren, at det her er det, der vil forhindre hustruvold i Danmark, at det her er et afgørende initiativ, som virkelig vil skabe en fremgang i statistikkerne, eller har regeringen andet på bedding?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det her er et nyt initiativ til, at Danmark snart får lært at kommunikere klart og tydeligt i stedet for at tale i tåger og pakke ind i vat: Ja!

Formanden:

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen for et sidste spørgsmål.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det groteske er, at det her ikke er klar tale på nogen måde. Når man læser den her kontrakt igen, får udlændinge det indtryk, at der er noget, der hedder lovlig tvang i Danmark, og ministeren vil ikke definere, hvad lovlig tvang er, så det kommer udlændinge selv til at gøre. Med andre ord: Hvis en udlænding tvinger sin datter til at gifte sig mod sin vilje, så kan han få den forestilling ved at læse kontrakten, at det er i orden. Med andre ord: Regeringen opnår præcis

det modsatte af det, regeringen ønsker, så vidt jeg forstår.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen igen deler jeg ikke det synspunkt. Vi sender med denne erklæring meget klarere og tydeligere signaler, end vi har gjort hidtil, og gør opmærksom på, hvad det er for nogle spilleregler, der gælder. Og at vi så også skal definere det så præcist som muligt, synes jeg nu er meget fornuftigt. Vi bruger jo i vores sprogbrug ordet tvang på mange forskellige måder, og jeg synes egentlig lidt, det er ordkløveri, fru Elsebeth Gerner Nielsen forsøger at gøre ud af det her. Fru Elsebeth Gerner Nielsen ved jo også, som jeg også gav nogle eksempler på i mit første svar, at vi altså bruger ordet tvang i mange forskellige sammenhænge, og der findes faktisk lovlige tvang, også rent juridisk. Et eksempel er privat anholdelse, der faktisk er lovligt, men det er en form for tvang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.30

Spm. nr. S 908

10) Til integrationsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

»Hvilke overvejelser gør ministeren sig i anledning af, at Danish Crown har meddelt, at op til 9 pct. af deres arbejdsstyrke risikerer at blive udvist?«

Bjarne Laustsen (S):

I sidste uge kom der et ritzautelegram, der fortalte, at en repræsentant for Danish Crown udtalte, at op mod 9 pct. af deres medarbejdere stod i samme situation som den fyrede kosoalbaner på Sæby Svineslagteri.

Jeg har så fået at vide siden hen, at de 9 pct. nok er lige lidt i overkanten, men lad det nu være. Tilbage står jo, at Danish Crown sammen med en lang række andre virksomheder inden for slagteribranchen har været rigtig, rigtig god til at integrere fremmede, som vi har fået her til landet, og har gjort en meget, meget stor integrationsindsats. Jeg tror, at de fleste partier her i Folketinget er enige om, at når der kommer fremmede til vores land, så er det godt, at de lærer at tale dansk, det er godt, at de får et arbejde og bidrager positivt til det danske samfund.

Det synes jeg at en lang række af de folk her har gjort, og jeg er ked af, at ministeren har anmeldt en virksomhed i den her forbindelse. Derfor vil jeg godt høre, hvordan det påvirker integrationsindsatsen, at ministeren farer frem på den måde.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg deler synspunktet om, at bl.a. de danske slagterier er med til at løfte en meget vigtig opgave og give udlændinge plads på de danske arbejdspladser. Det medgiver jeg helt, men det giver altså ikke rabat med hensyn til overholdelse af lovgivningen i øvrigt.

Med hensyn til det konkrete spørgsmål går jeg ud fra, at der menes, at ud af Danish Crowns mange ansatte er der 9 pct., der ikke er danske statsborgere, men deraf kan jeg altså ikke slutte, at alle 9 pct. risikerer at få deres opholds- og arbejdstilladelse inddraget.

De udenlandske ansatte har hver for sig deres eget opholdsgrundlag og deres egen tilknytning til Danmark, og fordi én udlænding har mistet sin opholds- og arbejdstilladelse og ikke længere kan arbejde på Danish Crown, har det altså ikke nogen indflydelse på de øvrige ansattes tilknytning til Danish Crown eller deres opholdsgrundlag i øvrigt her i landet.

Hvis en arbejdsgiver er i tvivl, om en ansats opholds- og arbejdstilladelse fortsat er gældende, så kan arbejdsgiveren rette henvendelse til Udlændingestyrelsen for at få nærmere oplysninger om den pågældendes ret til at opholde sig og arbejde her i landet, og det påhviler altså altid en arbejdsgiver at sikre sig, at en udenlandsk ansat har ret til at arbejde i Danmark, ligesom det påhviler en ansat at bringe sit ansættelsesforhold til ophør, når han eller hun ikke længere har ret til at arbejde.

Det er altså et princip, som jeg håber at Socialdemokraterne er enige med regeringen om, for ellers har vi altså et meget større problem.

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren prøver på helt vanlig vis fuldstændig at afspore debatten. Det her spørgsmål handler om integration, om hvordan vi kan få virksomhederne til løse en opgave, om hvordan integration i det hele taget kan lykkes. Det kan så være et spørgsmål.

Jeg ved udmærket godt, at ministeren hellere vil tale om situationen med østarbejderne, men det er ganske irrelevant. Det har intet som helst med østeuropæisk arbejdskraft at gøre. Den på-

gældende medarbejder har arbejdet fuldstændig efter reglerne, og jeg tror ikke, ministeren kan finde nogen som helst fagforening i Danmark, der ikke synes, det er o.k., at der kommer folk hertil, de skal bare have lige og fair vilkår.

O.k., den pågældende medarbejder har så ikke fortalt, at der er kommet et brev fra ministeriet til ham, som han ikke har givet til slagteriet. Men derfra og så til, at man farer ud og anmelder et slagteri, der har gjort en god gerning for integrationen, er der da trods alt et stykke.

Så er spørgsmålet: Hvad har ministeren egentlig selv gjort for at fjerne den utryghed, sørge for at gøre andre, f.eks. folkeregister, skatemyndigheder, opmærksom på, at den pågældende medarbejder efter ministerens opfattelse arbejdede ulovligt?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er nødt til over for hr. Bjarne Laustsen at holde fast i, at sådan som lovgivningen er i dag, er det altså arbejdsgiverens ansvar at sikre, at de medarbejdere, man har, har en lovlig arbejdstilladelse.

Jeg ved godt, at jeg ikke må stille spørgsmål, men jeg kunne meget godt have lyst til at spørge hr. Bjarne Laustsen, om han virkelig mener, at nogle af dem, der ikke har en lovlig arbejdstilladelse, skal vi gå efter, mens der er andre, der heller ikke har en lovlig arbejdstilladelse, men hvor der er nogle ting, der gør sig gældende, og så ser vi igennem fingrene med det.

Sådan kan vi selvfølgelig ikke operere med dansk lovgivning. Men jeg kan fortælle hr. Bjarne Laustsen, at også før denne sag opstod, var jeg faktisk allerede i gang med at se på, om vi netop kan indrette systemerne bedre, for jeg medgiver, at det kan være lidt besværligt for en virksomhed.

Kl. 14.35

Derfor har jeg for et stykke tid siden netop sat et arbejde i gang for at se, om vi kan indrette de offentlige systemer bedre, så der kan komme en varsling, hvis der stadig væk bliver betalt skat af en person, som ikke har en lovlig arbejdstilladelse, eller hvor det nu er i de offentlige systemer, vi kan opfange det her. Vi kigger nu også i Udlændingestyrelsen på, om vi kan kommunikere direkte med virksomhederne.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes, at det sidste, ministeren siger her, da er ganske udmærket. Hvorfor er ministeren så ikke kommet på det noget før? Hvis jeg må have

lov at give ministeren et godt råd, så brug da tid på at informere virksomheder, der gør et godt stykke arbejde her, i stedet for at politianmelde dem og bruge det offentlige tid på sådan noget.

Jeg synes, det var langt, langt bedre, at skattemyndighederne fortalte ministeren, at her er der altså en borger, der betaler 3.000 kr. i skat til samfundet. Det bør vedkommende ikke gøre. Vedkommende bør sendes hjem.

I denne sag kunne ministeren jo så let som ingenting give den dispensation, som advokaten har bedt om. Den ville betyde opsættende virkning, så vedkommende kunne fortsætte sit arbejde på slagteriet, som han har været i gang med, indtil han blev afskediget.

Det giver altså en voldsom utryghed blandt dem, der går på en midlertidig arbejds- og opholdstilladelse rundtomkring, bl.a. på Danish Crown, at ministeren farer frem på den måde.

Hvis ministeren vil forholde sig sådan til integration, tror jeg, at der vil være masser af virksomheder, som siger, nej, lad os lade være med det, for vi risikerer bare at blive politianmeldt.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nu er det sådan set hr. Bjarne Laustsen, der tvinger mig til at bruge en masse tid på den her sag i stedet for på det andet. Det er ikke mig, der har hevet hr. Bjarne Laustsen herved nu for anden onsdag i træk for at svare på spørgsmål i en konkret sag.

Jeg svarede også hr. Bjarne Laustsen sidste onsdag, men jeg tror, jeg er nødt til at gentage det:

Sagen kunne have været fuldstændig omvendt, hvis jeg som minister eller ministeriet var blevet gjort opmærksom på, at der var begrundet mistanke om, at en person arbejdede uden at have en lovlig tilladelse til det. Hvis der ikke blev reageret på det, kunne jeg lige så vel og måske endnu mere berettiget være blevet hevet herved i Folketinget i spørgetiden og spurgt om, hvorfor jeg dog som minister ikke havde sørget for, at der blev taget fat, når jeg blev gjort bekendt med, at loven ikke blev overholdt.

Så vil jeg også lige gøre hr. Bjarne Laustsen opmærksom på, at det er politiet, der skal afgøre, om der er et grundlag for en sigtelse. Danish Crown er jo ikke blevet dømt, fordi de er blevet politianmeldt. Men det er altså en pligt for den offentlige myndighed, i det her tilfælde ministeriet – og Udlændingestyrelsen gør det sådan set også ret jævnlige, når den bliver gjort opmærksom på, at der er en, der arbejder uden at have

en lovlig arbejdstilladelse – at politianmelde det, og så er det politiet, der undersøger sagen nærmere.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som medspørger.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Er ministeren ikke enig i, at hvis man er bekymret for, som vi er i Det Radikale Venstre, at Danmark kommer til at mangle arbejdskraft, at eksempelvis Danish Crown lige pludselig kommer til at mangle medarbejdere, så var den nemmeste måde at løse problemet på, at vi simpelt hen sikrede, at flygtninge, der var i arbejde og kunne forsørge sig selv, altid fik lov til at blive, og at det sådan set kun drejer sig om, at vi ændrer udlændingelovgivningen på en sådan måde, at netop flygtninge, der er i arbejde, og som kan forsørge sig selv, altid får lov til at blive?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er ikke enig i, at det er den måde, vi løser det på. Den måde, som det løses på, sådan som reglerne er i dag, er, at hvis en virksomhed siger, at her er en specifik arbejdskraft, som den står og mangler, at her er en person, som kan udfylde præcis det job, som den ikke kan få andre til at udføre, så har man allerede i dag mulighed for at give det ophold. Det er reglerne, og det er også de muligheder, som i det her tilfælde Danish Crown har, hvis de opfylder betingelsen.

Jeg synes jo så, det er lidt specielt at høre, at der lige pludselig er arbejdskraftmangel på ufaglærte slagteriarbejdere. Jeg synes jo, det kunne være interessant, og det kunne da være, at jeg skulle snakke med hr. Bjarne Laustsen om det, hvorvidt vi skal føre slagteriarbejdere på jobkortordningen, for man får næsten det indtryk.

Der er mulighed for, hvis der mangles specifik arbejdskraft, at folk kan få ophold på det grundlag, men det kræver, at virksomheden gør opmærksom på det og redegør for behovet.

Kl. 14.40

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hr. Bjarne Laustsen må da have ret i, at det bliver meget vanskeligt at få virksomheder til at medvirke til integration af medarbejdere, hvis det er sådan, at de efter f.eks. at have haft en medarbejder i 7 år kan risikere, at vedkommen- de mister sin midlertidige opholdstilladelse.

Mener ministeren ikke selv, at det kan være et problem, at der går så forfærdelig lang tid, inden en flygtning får at vide, om han og hans familie er købt eller solgt?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er jo ikke givet dårligt ud, at man har investeret i en medarbejder, og at personen i den tid, vedkommende nu har været her, er blevet godt integreret i Danmark. Skal der for enhver person være en garanti for, at det så er i al evighed? Tænk, hvis vedkommende skiftede job.

Sådan nogle garantier er der ikke, og jeg håber da heller ikke, at det er betragtningen, at hvis ikke vi kan være sikre på at holde på den her medarbejder i hvert fald så længe, som vi som virksomhed har lyst til det, så vil vi sådan set ikke gøre noget for medarbejderen.

I så fald er det mange skridt baglæns i dansk personalepolitik helt generelt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Nu siger ministeren godt nok, at investeringen ikke er spildt, og jeg tror da, at de fleste virksomheder ønsker at beholde de medarbejdere, de nu har investeret i, lært op og i øvrigt er godt tilfredse med.

Det er jo egentlig et udtryk for en lidt beklagelig og forundrende systemtankegang, når ministeren taler om jobkortordningen, og at vi skal have sat folk i system, hvis virksomhederne har et generelt behov og der mangler arbejdskraft, når det, vi i virkeligheden taler om, er at tage udgangspunkt i det, som er omdrejningspunktet for hele integrationsindsatsen, nemlig hvordan vi skaber et incitament – det ved vi regeringen går meget op i – til, at folk bliver selvforsørgende.

Var den bedste måde at skabe det incitament på ikke at sige, at folk som i den konkrete sag oppe fra Sæby, der klarer sig selv, folk, som integrerer sig, folk, hvis familie lever et fuldstændig integreret liv i Danmark, naturligvis skal have lov til at blive og ikke flås ud fra slagteriet og sendes hjem til Kosovo?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er et område, hvor især Det Radikale Venstre og regeringen ser meget forskelligt på det. I regeringen mener vi altså, at der skal være et grundlag for det ophold. Det har vi ved lovgiv-

ning defineret, og det har vi også ved lovgivning strammet op på i Danmark. Jeg medgiver, at det er helt politisk, og der har Det Radikale Venstre et helt andet ønske om at åbne portene.

Det, som jeg bare i det her spørgsmål synes er lidt specielt, er, at det er et medlem af Socialdemokraterne, som rejser det, hvor jeg jo ved, at vi i mange andre sammenhænge har store diskussioner med Socialdemokraterne om adgang for arbejdskraft til Danmark, f.eks. hele diskussionen om Østaf-talen, som for Socialdemokraterne handler om at holde så meget arbejdskraft som muligt ude.

Det er det, der undrer mig allermost i de spørgsmål, jeg nu anden onsdag i træk skal svare på.

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal ikke blande mig i den disput, som ministeren har med hr. Bjarne Laustsen, som givetvis får ordet igen. Jeg skal bare have ministerens helt klare svar i denne diskussion om, hvordan vi får flygtninge/indvandrere til at integrere sig. Kunne det betale sig for den her person at arbejde på slagteriet i Sæby?

Jeg ved, det ligger højt på regeringens dagsorden at sikre, at det kan betale sig at arbejde. Der er indført starthjælp og andre ting for folk, der ikke arbejder, men de, som rent faktisk gør en indsats, de, som tager arbejde, de, som sørger for at blive integreret, kan det betale sig for dem at arbejde? Det kunne det vist ikke i det her tilfælde.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Igen kan jeg ikke forstå, at hr. Morten Østergaard har den holdning, at hvis man som enkeltperson integrerer sig, har et arbejde og også via det arbejde måske lærer nogle nye ting, er det spildt, hvis ens opholdsgrundlag af andre årsager ophører og man har mulighed for at vende tilbage til sit eget land.

Mon man så ikke kunne bruge den tid og de år, man har haft i Danmark, i sit hjemland? Jeg har meget svært ved at se, at det skulle være spildt for den enkelte – tværtimod.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Bjarne Laustsen for sidste spørgsmål.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå, at det er en meget, meget sur pligt for integrationsministeren at komme ned i salen og besvare spørgsmål i spørgetiden. Vi må

jo så overveje det, hvis det er så besværligt. Det er altså et menneske af kød og blod, vi taler om, og der er flere af dem ude i landet.

Jeg synes, ministerens tilgang er helt utrolig. Ministeren siger, det er besværligt at komme herved to onsdage osv. Det er det sikkert for ministeren, det kan jeg ikke rigtig forholde mig til, men det er lykkedes ministeren nu to onsdage i træk overhovedet ikke at nævne noget om, hvor vigtigt det er med integration i vores samfund, og udelukkende at bruge tiden på at politianmelde folk, snakke østarbejdere og fuldstændig afspore debatten.

Kl. 14.45

Er ministeren ikke enig i, at der skal være to ting her: Vi skal have nogle virksomheder, både offentlige og private, der godt vil antage folk, sørge for, at de lærer noget dansk, sørge for, at de får omskoling og opkvalificering, så de kan deltage i produktionen? Hvorfor bruger ministeren ikke tid på det i stedet for at politianmelde virksomheder?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har på intet tidspunkt udtalt mig om, at det er besværligt at stå hernede, jeg synes faktisk, der kan være mange gode diskussioner hernede, så det er noget, hr. Bjarne Laustsen forsøger at lægge mig i munden.

Altså, det er hr. Bjarne Laustsen, der formulerer spørgsmålene, som handler om en konkret sag, som jeg svarer på. Der er ikke noget, jeg hellere ville end generelt at diskutere integration, så jeg synes, hr. Bjarne Laustsen skulle stille mig spørgsmål om det. Jeg beskæftiger mig hver evig eneste dag det meste af min tid med at forbedre integrationen i Danmark, at tale med kommuner, at tale med virksomheder.

Her taler vi om et konkret § 20-spørgsmål, som hr. Bjarne Laustsen har stillet mig om en konkret sag, så det er sådan set hr. Bjarne Laustsen, der beder mig om at bruge tid på det her og nu, og det synes jeg sådan set er helt fair.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 909

11) Til integrationsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

»Vil ministeren beklage og trække de efter spørgerens opfattelse urigtige oplysninger tilbage, som hun fremsatte i Folketingets spørgetid onsdag den 16. november 2005?»

dag den 9. november 2005 under besvarelsen af spørgsmål nr. S 725 om den i medierne meget omtalte udvisningssag vedrørende Agron Shala?»

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Dette spørgsmål er stillet til integrationsministeren af hr. Bjarne Laustsen. Hr. Bjarne Laustsen for begrundelse.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, jeg vil benytte lejligheden til måske allerede at annoncere, at der er behov for, at vi mødes igen næste onsdag, for der er jo åbenbart behov for, at vi får en snak om det her. Det spørgsmål, vi lige har behandlet, er jo ikke et enkeltstående tilfælde, det er netop et mere generelt spørgsmål, men det kan jeg så forstå at ministeren ikke vil forholde sig til.

Nu kommer vi til et spørgsmål om en enkelt-sag. Det, der undrer mig, er svaret i sidste uge fra ministeren til undertegnede, hvor ministeren siger, at det er mig, der har gjort ministeren opmærksom på, at der er foregået noget ulovligt på svineslagteriet i Sæby.

Jeg vil gerne have lov at gøre ministeren opmærksom på, at vedkommende medarbejder fratræder virksomheden om mandagen. Jeg hører om denne her sag første gang i mit liv om tirsdagen. Jeg ringede til ministerens kontor onsdag for at gøre opmærksom på, at jeg gerne vil have en drøftelse med ministeren, og at jeg har 350 underskrifter, jeg gerne vil have lov at aflevere. Jeg får ikke noget svar før over middag, så skriver jeg et par linjer, om ikke det er muligt at få et møde i stand og beder stadig væk om, at jeg kan få lov at aflevere de her underskrifter.

Så kan jeg ikke forstå, at ministeren her siger, hvad der ikke er rigtigt, nemlig at vedkommende stadig væk er i beskæftigelse. Hvor har ministeren det fra? Jeg har i hvert fald ikke oplyst noget om det.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Altså, jeg er glad for, at der så lige kom en begrundelse med, og jeg har selvfølgelig skullet gætte lidt. Men det har egentlig som udgangspunkt været lidt svært for mig, for spørgsmålet lyder: »Vil ministeren beklage og trække de efter spørgerens opfattelse urigtige oplysninger tilbage ...« osv., og nu har jeg brugt nogle dage på at forsøge at tankelæse lidt, hvad det er, hr. Bjarne Laustsen mener er urigtige oplysninger, for det kræver, at jeg kan læse andres tanker. Men jeg

havde nu nok en mistanke om, at det handlede om det her.

Altså, det, der er sagen, er, at hr. Bjarne Laustsen afleverer nogle underskrifter og samtidig afleverer et brev, som gør opmærksom på og skaber en begrundet mistanke om, at der er tale om en person, der siden juli måned har arbejdet ulovligt hos Danish Crown.

Der lever ministeriet og dermed jeg som minister op til vores ansvar ved at sørge for at anmelde det til politiet, når der er en begrundet mistanke om, at der er sket noget ulovligt. Så er det op til politiet at vurdere, om der er grundlag for en sigtelse i sagen, og det vil jeg overhovedet ikke blande mig i, for det er politiets afgørelse.

Som jeg har sagt tidligere, ville jeg altså omvendt svigte mit ansvar, hvis der ikke blev reageret, når jeg og mit ministerium bliver gjort opmærksom på en konkret person, som vi ved ikke har haft en lovlig arbejdstilladelse siden juni måned. Vi kigger selvfølgelig nærmere på det, og det er altså underskrifterne og hr. Bjarne Laustsens brev, der har gjort os opmærksom på denne konkrete sag.

Kl. 14.50

Bjarne Laustsen (S):

Ifølge den foreløbige udskrift fra systemet her siger ministeren, at når hun ligefrem får et brev fra et medlem af Folketinget, i dette tilfælde hr. Bjarne Laustsen, der gør opmærksom på, at der er en person, som ikke har lovlig arbejds- og opholdstilladelse i Danmark, og vedkommende stadig væk er i beskæftigelse, ja, så trækker ministeren det kort og siger, at så vil hun melde dem til politiet. Hvor har ministeren det fra? Jeg gør jo udtrykkeligt opmærksom på i en telefonisk henvendelse til ministerens kontor, at vedkommende er fratrukket virksomheden; jeg synes, han skulle have lov at blive der.

Jeg laver en e-mail og et brev om eftermiddagen, jeg kontakter igen ministeriet næste dag om formiddagen, og jeg får en aftale om at aflevere de underskrifter om eftermiddagen. Det er jo det, der er sket i sagen. Vedkommende er jo fratrukket virksomheden. Hvorfor kan ministeren så komme og sige, at jeg har oplyst ministeren om, at vedkommende stadig væk er i beskæftigelse? Det passer jo ikke, og det vil jeg gerne have ministeren til at trække tilbage. Jeg synes, det er tolt misvisende.

Jeg ved godt, at ministeren hellere vil tale om østarbejdere og afspore debatten end tale om manglende integration og politianmeldelse,

men ministeren må da kunne forholde sig til det. Der står ikke et eneste sted i det brev, jeg har skrevet til ministeren, at vedkommende er i beskæftigelse. Vedkommende har været i beskæftigelse, og jeg ser gerne, at medarbejderen kan fortsætte deroppe, for han er en gevinst for samfundet.

Jeg beder ministeren om at tage hensyn til, at hans advokat har bedt om, at det får opsættende virkning, så han kan være en positiv gevinst for samfundet, indtil ministeriet har færdigbehandlet sagen.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Når hr. Bjarne Laustsen kommer med en henvendelse til mig og ministeriet om en konkret person, så er det første, der sker, selvfølgelig at tjekke op på, hvordan denne persons omstændigheder er, og der finder vi så ud af, at vedkommende faktisk ikke har haft lovligt ophold i Danmark siden juli måned.

Når der så kommer en henvendelse om, at man ønsker, at vedkommende kan fortsætte sit arbejde på Danish Crown, og vi er altså nået hen til oktober-november måned, så skaber det altså en begrundet mistanke om, at vedkommende har arbejdet, siden vedkommende mistede sin arbejdstilladelse i juni måned. Derfor denne politianmeldelse.

Det sker desværre ofte, også i en række sager, hvor der ikke som om denne er en masse medieopmærksomhed. Det sker pr. automatik, og som jeg har sagt, er det politiets opgave at vurdere, om der er grundlag for at føre sagen videre.

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren oplyste før i det tidligere spørgsmål, at ministeren selv havde overvejelser om, hvorvidt den information, der gik til virksomhederne, når man havde udvist en af deres medarbejdere, måske ikke var god nok, og at der var grund til at revurdere det. Det synes jeg ministeren skulle bruge yderligere tid på og også på at kontakte skattemyndighederne. Man har jo udmærket kunnet bruge 3.000 kr. fra manden hver eneste ugedag uden at gøre noget som helst. Det er det, jeg synes er underligt.

Så vil jeg gerne forholde mig til, at der faktisk ligger stakkevis af dokumentation på, at Danish Crown har brug for den pågældende medarbejder, på, at man har givet vedkommende uddannelse, på, hvor meget vedkommende laver, og på, hvor meget det betyder for virksomheden, at han er ansat der. Og så kommer ministeren og

siger, at der ikke foreligger nogen dokumentation.

Hvad mangler ministeren, hvad mangler Udlændingestyrelsen, for at den pågældende kan få lov at blive der? I forhold til det svar, der blev givet før, hvad er det så mere, man ønsker sig?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg synes generelt, det er utrolig svært at diskutere de her konkrete sager. Vi er gået meget langt, fordi det er en sag, der har været meget medieopmærksomhed om, og som i mange detaljer er blevet beskrevet i medierne. Jeg mener ikke, det er hensigtsmæssigt, at vi står her og begynder at sagsbehandle, og at jeg begynder at sige, at der skal det og det konkrete til.

Jeg må bare sige, at vi har nogle regler. Når man ønsker at fastholde en konkret persons arbejdstilladelse, skal man opfylde nogle krav, og de krav er ikke opfyldt i det her tilfælde.

Med hensyn til information til virksomhederne har jeg også sagt til hr. Bjarne Laustsen, at det arbejder vi på. Men det ændrer altså ikke på, at den lovgivning, som jeg går ud fra, selv om jeg stadig væk ikke har fået det bekræftet, at hr. Bjarne Laustsen er enig i, siger, at en virksomhed har ansvaret for, at dens medarbejdere har en lovlig arbejdstilladelse. Det er altså de regler, der gælder, indtil vi eventuelt finder nogle nye regler. Det er altså lovgivningen i dag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Det sidste kunne blive en spændende diskussion, som vi nok ikke skal tage hul på her.

Jeg kunne bare godt tænke mig at få ministerens vurdering af, mens vi nu går og venter på eventuelle nye regler, om ikke andet så en ordning, der kan give en eller anden form for advisering, hvad det så egentlig er, der skal til, før en virksomhed har været så tilstrækkelig omsorgsfuld, at den fritages for at blive politianmeldt.

Kl. 14.55

Er det nok som i det her tilfælde, at man i den ene måned retter henvendelse og får at vide, at sagen stadig væk er under behandling, mens der så kort tid efter falder en afgørelse, og hvor man så bliver politianmeldt på et senere tidspunkt? Er det efter ministerens vurdering en daglig forpligtelse for virksomheden, at den hver dag skal ind i Udlændingestyrelsens telefonsluse? Vi ved alle sammen, at det vil kræve en særlig medar-

bejder ansat til at komme igennem til Udlændingestyrelsen. Er det en daglig opringning for at sikre sig, hvordan det nu skrider frem med sagsbehandlingen, indtil ordningen kommer på plads?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er politiet og ikke mig, der skal vurdere de nærmere omstændigheder omkring det her og finde ud af, om der er grundlag for at gå videre med sagen.

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan godt forstå, at ministeren svarer sådan.

Så lad mig spørge om den situation, vi havde for et øjeblik siden, for det principielle i det her handler jo også om, at ministeren har det synspunkt, at efter at en person har etableret en tilværelse, og det kan være i Sæby, det kan være i Hammel, eller hvor han nu har etableret sig, er det omkostningsfrit at sende ham hjem til det land, han engang er kommet fra, uanset hvor længe han i øvrigt har været her.

Vi har masser af eksempler på sager, hvor det drejer sig om børn, der aldrig har gået i andet end dansk skole, familier, som er velintegrerede. Regeringen har sammen med et stort flertal i Folketinget utrolig travlt med pilsken, det handler om starthjælp, det handler om 300-timers-regler for alle dem, som ikke vil gøre noget. Men til dem, som gør noget, har man overhovedet ingen gulerod, dem er der ingen hjælp til. Selv om man integrerer sig, selv om man får et arbejde, selv om ens børn går i skole, måske spiller håndbold og alting, så er der ingen hjælp at få. De må hjem, uanset at de har skabt sig en tilværelse og fuldt regeringens anvisninger – integrationskontrakter og hvad vi har – til punkt og prikke.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det ændrer altså ikke på, at der skal være et grundlag for det ophold, man i sin tid har fået i Danmark. Det kan man få på forskellig vis. Man kan have fået det som flygtning, og hvis situationen i ens hjemland ændrer sig, jamen så er meningen sådan set, at man kan vende tilbage til sit land. Det er en beskyttelse, som Danmark stiller til rådighed, så længe der er uroligheder i ens hjemland.

Man kan også få en midlertidig arbejdstilladelse på grund af et konkret job. Jeg synes jo, det er dejligt, at man i den tid, man er her i Danmark, uanset grundlaget gør, hvad man kan for at blive godt integreret. Hvis man mister grund-

laget for at have en arbejdstilladelse, jamen så har man heller ikke længere noget opholdsgrundlag, men jeg går da ikke ud fra, at den gode energi, man har brugt for i den periode at skabe sig en god tilværelse i Danmark, er spildt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Bjarne Laustsen for et sidste spørgsmål.

Bjarne Laustsen (S):

Det er ikke lykkedes mig at finde en eneste person i Vendsyssel, der deler opfattelse med integrationsministeren i denne sag, heller ikke i integrationsministerens eget parti, Venstre. Man synes simpelt hen, det er tudetosset. Ministeren udviser en medarbejder fra Danish Crown den 18. juli, men gør intet andet ved det end at trække skattebetalingen ind til samfundet. Det er o.k.

Så skriver jeg et par linjer i november måned for at spørge, om ikke han lige så godt, mens ministeren undersøger de sidste ting, advokaten er kommet med, kan fortsætte med at arbejde, ligesom han har gjort hidtil. Nej, så skal virksomheden politianmeldes, og han skal politianmeldes. Når ministeren nu ikke selv har orden i eget hus, så virker det fuldstændig skørt på folk. Jeg synes, ministerens tilgang skulle være, at der skulle noget andet til.

Så siger ministeren, at det er vanskeligt at diskutere en personsag. Ja, det er da klart. Sådan har jeg det også. Derfor er spørgsmålet formet helt anderledes bredt, men når ministeren vælger at politianmelde en konkret virksomhed og en bestemt person, så bliver det jo let personligt.

Derfor mangler jeg at få at vide: Hvilke krav skal den pågældende medarbejder opfylde for at få lov til at blive her?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Til det sidste kan jeg svare, at det er der sådan set blevet gjort opmærksom på en række gange fra Udlændingestyrelsens side.

Så må jeg bare sige: Det, som hr. Bjarne Laustsen beder mig om, er at se igennem fingre med, om loven overholdes. Vi kan være uenige om, hvorvidt loven skal være, som den er. Der har Socialdemokraterne jo alle muligheder for at komme med forslag til, at den skal være anderledes. Men loven er sådan i dag, at man som arbejdsgiver har pligt til at sikre sig, at ens medarbejder har en lovlig arbejdstilladelse, og som ansat har man pligt til, når ens arbejds- og opholdstilladelse ikke længere er der, at rejse ud af landet. Sådan er reglerne i dag.

Jeg kan simpelt hen ikke efterleve det, hr. Bjarne Laustsen beder mig om, nemlig at se igennem fingre med, om loven bliver overholdt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 15.00

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Det næste spørgsmål er til forsvarsministeren af hr. Klaus Hækkerup og vedrører udflytningen af Auderødlejren til Frederikshavn.

Som tidligere nævnt er spørgsmålet ved en fejl ikke optaget på den omdelte dagsorden.

Spm. nr. S 686

12) Til forsvarsministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

»Vil ministeren genoverveje beslutningen om at flytte Auderødlejren til Frederikshavn, når der ikke som forudsat kan påregnes en salgspris på 60 mio. kr.?«

Skriftlig begrundelse

I forbindelse med behandlingen af aktstykke 189 (af 14. juni 2005) om at flytte Søværnets Grundskole fra Auderød til Frederikshavn har forsvarsministeren oplyst: »Lejren er udlagt til offentligt formål. Det forudsættes, at formålet vil kunne ændres til boliger. Under forudsætning af, at formålet ændres til boliger med en uændret bebyggelsesprocent og en opretholdelse af hidtidige restriktioner, skønnes det, at netto-salgssprovenuet vil kunne udgøre ca. 60 mio. kr.« Borgmesteren i Frederiksværk Kommune, hvor Auderødlejren er beliggende, har udtalt: »Vi har aldrig forestillet os en ny bydel på spidsen af Arrenæs. Det er vejene og den øvrige infrastruktur slet ikke beregnet til.« Endvidere har Hovedstadens Udviklingsråd afvist, at en anden nordsjællandsk kaserne, Sjælsmark Kaserne, kan medtages som byområde i regionplan 2005. Begrundelsen er Sjælsmarks Kasernes beliggenhed uden for fingerbyen, midt mellem to byfingre og omgivet af fredede arealer.

Klaus Hækkerup (S):

Søværnets Grundskole ligger i Auderød. Søværnets Sergent- og Reserveofficersskole ligger i Frederikshavn. I det sidste forsvarsforlig er det besluttet at flytte grundskolen fra Auderød til

Frederikshavn, fordi det var den økonomisk billigste løsning. Det viser sig så på et senere tidspunkt, at Forsvarsministeriet har regnet med at kunne sælge Auderødlejren for 60 mio. kr., under forudsætning af at området kunne anvendes til boligformål. Det har borgmesteren i den kommune, hvor Auderødlejren ligger, sagt at de overhovedet ingen planer har om.

Vi har en anden kaserne med en tilsvarende beliggenhed i et naturskønt område uden for fingerbyerne, hvor der af Hovedstadens Udviklingsråd også er givet afslag på at anvende området til beboelse.

Så er mit spørgsmål: Vil ministeren herefter revurdere sagen, når salgsprisen på de 60 mio. kr. helt åbenbart ikke holder?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Må jeg starte med at complimentere hr. Klaus Hækkerup for den ihærdighed, hvormed hr. Klaus Hækkerup stiller spørgsmål om Auderødlejren. Jeg vil med stor glæde i dag besvare det 22. i rækken af spørgsmål.

Beslutningen om at flytte fra Auderød til Frederikshavn er en del af forsvarsforliget af 10. juni 2004, det forsvarsforlig, som blev indgået mellem Venstre, De Konservative, Kristendemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og, ja, Socialdemokraterne. Beslutningen om at sammenlægge dele af søværnets skolestruktur bygger på en lang række overvejelser af så vel militærfaglig som økonomisk karakter. Bl.a. tilstræber man en synergieffekt ved at placere den nye skole tæt på flådestationen i Frederikshavn.

For så vidt angår de økonomiske overvejelser, anser forsvaret stadig en salgspris på 60 mio. kr. for sandsynlig. Den er bl.a. begrundet i en offentlig vurdering på godt 87 mio. kr. Men selv i tilfælde af en eventuel ændring af salgsprisen er der ikke grundlag for at lave om på beslutningen om at sammenlægge de to skoler i Frederikshavn. Dette skyldes simpelt hen, at driftsbesparelserne ved en Frederikshavn-løsning over en kortere årrække vil udligne en eventuel reduktion i salgsprisen.

Jeg har derfor ingen planer om at foreslå forligspartierne at genoverveje placeringen af Søværnets Sergent- og Grundskole i Frederikshavn.

Klaus Hækkerup (S):

Der er for mig at se al mulig grund til at genoverveje placeringen. I det notat, som ministe-

ren har oversendt den 23. november 2004 til mig, hvor økonomien gennemgås, arbejder man tilsyneladende med tal, der er sådant beskafne, at når det er Frederikshavn, er anlægsudgifterne meget lavere, end vi har set i en række andre aktstykker, f.eks. vedrørende udbygningen i Oksbøl, hvorimod når man taler om en mulig samling i Auderød, ja, så er udgifterne utrolig meget højere, end vi har set andre steder, f.eks. de udgifter, der blev afholdt, da man skulle etablere faciliteter i Vordingborg.

Så både den tilsyneladende systematiske fejl, der er i vurderingen af udgifterne det ene sted og det andet sted, plus den reduktion i grundprisen, der måske er på ned til 20 mio. kr. med den anvendelse, der vil være mulig, tilsiger helt klart, at det bør samles i Auderød.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Nu er det jo sådan, at med al respekt er samtlige beregninger ikke nogle, jeg personligt har lavet, og jeg vil henholde mig til de svar, som er givet på baggrund af spørgsmål, som hr. Klaus Hækkerup selv har stillet.

Det er således, at udgifterne i forbindelse med sammenlægningen i Frederikshavn beløber sig til ca. 130 mio. kr. og en årlig lønsumsbesparelse på ca. 18 mio. kr., hvorimod Auderødløsningen, hvor renovering og nybygning vil koste 166 mio. kr., vil give en lønsumsbesparelse årligt på 7 mio. kr.

Så alene ved at kigge på de tal kan man jo se, at selv om der skulle ske det, at salgsprisen ville falde fra de 60 mio. kr. til et andet beløb, vil der stadig væk være et voldsomt incitament til, at man vælger Frederikshavnsløsningen.

Må jeg så ikke også sige, at det jo ikke er sådan, at der ikke kan komme en plan, hvorefter der kan bygges boliger i Auderødlejren.

Klaus Hækkerup (S):

Må jeg først, det glemte jeg før, takke ministeren for at rose min ihærdighed. Jeg er da sikker på, at mange af dem, der bor oppe i Frederiksværk, vil lægge stor vægt på, at de har et folketingsmedlem, der følger sagerne effektivt op.

Kl. 15.05

Lad mig springe det med tallene over.

Hvorpå baserer ministeren den mulighed, at der kan etableres boliger på Auderødlejrens område? Borgmesteren, der har byplanmyndigheden, har udtalt sig imod det. Regionplanmyndigheden, der ligger i Hovedstadens Udviklingsråd, har udtalt sig imod det. Hvorfra har

ministeren fantasi til at forestille sig, at der så kan etableres boliger i Auderødlejren?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Efter kommunalreformen er det formelt miljøministeren, der kan træffe beslutning om at ændre anvendelsesmulighederne for Auderødlejren, og indtil den 1. januar 2007 bistår Hovedstadens Udviklingsråd miljøministeren efter nærmere aftale.

Forsvarets Bygningstjeneste har rettet henvendelse til Skov- og Naturstyrelsen med henblik på at nedsætte en arbejdsgruppe. Arbejdsgruppen kan forbedre plangrundlaget for den fremtidige anvendelse af Auderødlejren. Lad mig sige, at Frederiksværk Kommune naturligvis vil blive inddraget i arbejdet, for så vidt angår Auderødlejren. Forsvarets Bygningstjeneste har vurderet, at plangrundlaget bør kunne ændres til boliger, og at en sådan anvendelse vil kunne indbringe et salgsprovenu på 60 mio. kr.

Lad mig slutte af med at sige, at det jo ikke er sådan, at jeg rigtigt holder fast på Frederikshavnsløsningen, men det er faktisk sådan, at hr. Klaus Hækkerups spørgsmål har givet mig anledning til igen at gennemgå tallene og papirerne, og jeg må fastholde, at beslutningen om at flytte Auderødlejren til Frederikshavn altså stadig væk er det økonomisk bedste, vi kan foretage os. Samtidig er der en lang række andre synergieffekter.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Bjarne Laustsen som medspørger.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har måske lidt modsattede interesser af hr. Klaus Hækkerup i denne sag, for jeg er jo valgt oppe i Frederikshavn, og det er så der, hvor der skal flyttes noget til. Derfor er man selvfølgelig også der interesseret i, om dette forlig, som en række partier har indgået, bliver opfyldt.

Derfor er jeg glad for ministerens svar til hr. Klaus Hækkerup, og jeg vil bare spørge i den forbindelse, om der er nogen som helst ændringer i forhold til de notater, spørgsmål og svar, der blev forelagt forligspartierne, om den efter min vurdering meget kloge beslutning om at flytte til Frederikshavn.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det er sådan, at man løbende i forsvaret vurderer de planer, der blev besluttet i forbindelse

med indgåelsen af forliget den 10. juni 2004, men der er ikke noget, der signifikant ændrer på beslutningen. Det vil sige, at vi fastholder beslutningen, og der er ingen grund til at tage det op i forligskredsen. Det er stadig væk den mest fornuftige beslutning at flytte Auderødlejren til Frederikshavn.

Som jeg sagde før, har hr. Klaus Hækkerups spørgsmål givet mig anledning til at se sagen igennem igen, og det er altså set fra forsvarsets og fra skatteborgernes synsvinkel den bedste løsning.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for det meget kontante svar. Så går jeg selvfølgelig ud fra, at ministeren, forsvarret, Forsvarskommandoen, og hvem der ellers er involveret i den her sag, sørger for, at den her sag bliver lukket, således at man kommer i gang med de nødvendige ændringer deroppe, så man i Frederikshavn og i Nordjylland kan forvente at få de ting, som man er blevet lovet i forbindelse med forsvarsforliget.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg vil stadig væk sige, at det er beroligende og godt, at medlemmer af Folketinget kan stille spørgsmål til ministeren, og jeg stiller med glæde op igen og svarer på hr. Klaus Hækkerups spørgsmål, således at der også i Frederiksværk vil brede sig den stemning, at det rent faktisk er den rigtige beslutning, uagtet at man selvfølgelig i Frederiksværk er ked af at sige farvel til nogle skatteborgere, og at medarbejdere i Frederiksværk er kede af at flytte til Frederikshavn.

Men det er og bliver den bedst mulige løsning for skatteborgerne generelt og for forsvarret.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Klaus Hækkerup for et sidste spørgsmål.

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig, for at der ikke skal være nogen tvivl, sige, at de andre kaserneflytninger, der har været tale om i Nordsjælland, i det område, hvor jeg er valgt, har jeg stemt for, da jeg syntes, at det økonomiske grundlag har været meget klart. Jeg er endda blevet kritiseret for det, men har holdt fast i det. Her synes jeg ikke, det økonomiske grundlag er klart. Jeg synes heller ikke, det planlægningsmæssige grundlag er klart.

Når forsvarsministeren siger, at miljøministeren overtager afgørelsen, og at der har været kontakt til Miljøministeriet, så vil jeg spørge om

to ting: Hvad har Miljøministeriet svaret på henvendelsen fra Forsvarsministeriet? Er de hensyn, som skal tages af Miljøministeriet, nu hvor det har overtaget regionplanmyndigheden, ændret i forhold til dem, Hovedstadens Udviklingsråd skulle varetage? I få fald er det helt ændrede forudsætninger, også for den lovgivning, vi har vedtaget om strukturreformen her i Folketinget.

Så svar på de to spørgsmål.

Kl. 15.10

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg rettede en henvendelse med henblik på at nedsætte en arbejdsgruppe, som kan forbedre plangrundlaget. Det er vigtigt for mig at sige, at Frederiksværk Kommune naturligvis vil blive inddraget i arbejdet. Men igen: Selv om forsvarret ikke får 60 mio. kr. for Auderødlejren, er der stadig væk økonomisk ræson i en sammenflytning til Frederikshavn.

Så vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, at jeg med glæde både mundtligt og skriftligt vil besvare eventuelle spørgsmål fra hr. Klaus Hækkerup, som mine svar i dag har rejst, og jeg vil hurtigst muligt bibringe hr. Klaus Hækkerup måske ikke de ønskede svar, men i hvert fald svar på spørgsmålene, således at vi kan få ryddet enhver tvivl af bordet om, at det var den rigtige beslutning, vi traf den 10. juni 2004.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til statsministeren og justitsministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om indsatsen for at modvirke terrorismevirksomhed i Danmark, og hvilke planer har regeringen om konkrete initiativer, der kan styrke det danske terrorberedskab?«

Af Jens Rohde (V), Peter Skaarup (DF) og Tom Behnke (KF).

(Forespørgslen anmeldt 12/10 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/10 2005).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 17. november.